

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

Könsskillnader bland unga vuxnas attityder till våld i nära relationer

Emilia Münchmeyer & Moa Johnsson

Kandidatuppsats, SOPB63

VT 2024

Handledare: Malin Nilsson

Abstract

Authors: Emilia Münchmeyer & Moa Johnsson

Title: Gender differences among young adults' attitudes regarding intimate personal violence.

Supervisor: Malin Nilsson

Assessor: Anett Schenk

This study aims to examine how young adults' attitudes regarding intimate personal violence differ between the two genders, female and male. The theoretical framework for this study is Hirdman's genus theory, which explains how the two genders female and male are perceived and the obligations and rights the two genders have due to the interaction between them.

This quantitative study is based on an online survey that was published in different Facebook groups. The population is young adults between the ages 18–29 years. In total there was 196 respondents which participated in the online survey, whereas 166 respondents were in the ages between 18–29. The conclusion that can be made based on the results is that there are gender differences among the attitudes regarding intimate personal violence, among young adults. The differences between the attitudes depends on which form of physical and mental violence that is performed by the perpetrator. Furthermore, the result shows that it is more accepted that a woman use physical violence against her partner, compared to a male. Finally, we can conclude that young adults have a negative attitude against intimate personal violence and that there are gender differences between the attitudes in certain aspects.

Key-words: Intimate personal violence, gender differences, attitudes

Innehållsförteckning

1. Inledning	5
1.1 Syfte	6
1.2 Frågeställningar	6
2. Kunskapsläge.....	7
2.1 Unga vuxnas attityder till våld i nära relationer.....	7
2.2 Könsskillnaders påverkan på unga vuxnas attityder	8
2.3 Unga vuxnas attityder till varför våld i nära relationer fortlöper.....	10
3. Teoretiskt perspektiv	11
3.1 Det stereotypa genuskontraktet	12
3.2 Kvinnas former.....	13
3.3 Mannens former	13
3.4 Den stora ordningen.....	14
3.5 Teoretisk utgångspunkt för analysen.....	15
4. Metod	16
4.1 Urval	16
4.2 Empiriskt material.....	18
4.3 Analysmetod	21
4.4 Forskningsetik.....	23
5. Resultat	24
5.1 Avgränsning av ålder	24
5.2 Fördelning av kön	25
5.3 Skillnader i attityderna mellan könen kvinna och man.....	25
5.3.1 Attityder till fysiskt våld.....	26
5.3.2 Attityder till psykiskt våld	28
5.4 Unga vuxnas identifiering av orsaker till att våld i nära relation fortlöper.....	32
6. Diskussion	38
6.1 Finns det skillnader mellan könen, kvinna och man beträffande attityder till våld i nära relationer	38
6.1.1 Fysiskt våld.....	38
6.1.2 Psykiskt våld.....	39
6.2 Finns det skillnader mellan unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren har	41
6.3 Vilka faktorer identifierar unga vuxna som orsaker till att våld i nära relation fortlöper	42
6.3.1 Könsskillnader mellan kvinna och man.....	43
6.3.2 Brist på stöd och skydd från skolan	44
7. Slutsats	45
8. Referenslista	47
9. Bilagor.....	50

1. Inledning

Våld i nära relationer är ett utbrett samhällsproblem och förekommer runt om i hela världen (NCK 2022). Förekomsten av våld i nära relation bland unga vuxna har blivit ett alltmer uppmärksammat ämne i massmedia under de senaste åren. Däremot tenderar diskussionerna i samhället att fokusera på mäns våld mot kvinnor i vuxna partnerrelationer, vilket resulterar i att målgruppen unga vuxna hamnar i skymundan. Forskning visar att det i Sverige finns stora kunskapsluckor beträffande området våld i unga partnerrelationer till följd av att det finns få studier som belyser ungas våldsutsatthet (Selligren-Karlsson & Westfelt 2021 s. 9, f). Folkhälsomyndigheten (2023) definierar målgruppen unga vuxna i åldrarna 16–29 år.

När det gäller omfattningen av våld och kränkningar i unga vuxnas partnerrelationer förekommer det i samma utsträckning som bland partnerrelationer i medelåldern (Sorbring, Eriksson & Överlien 2018). Däremot är det svårare att identifiera våldets förekomst, genom att det finns en tendens hos unga att inte berätta vad de varit utsatta för, vilket gör att informationen blir begränsad (Sorbring, Eriksson & Överlien 2018, s. 622, f). Liknande beskriver Selligren-Karlsson & Westfelt (2021) att det i en stor omfattning finns många likheter mellan våldet som förekommer i unga vuxnas partnerrelationer och bland partnerrelationer i medelåldern. Dessutom återfinns våldets normaliseringsprocess, förlopp samt överlappningen mellan de olika typerna av våld i samma utsträckning bland unga vuxna (Selligren-Karlsson & Westfelt 2021, s. 8, f).

Våld bland unga vuxnas partnerrelationer är lika allvarligt som bland partnerrelationer i medelåldern och bör därmed inte förminskas, eftersom det kan resultera i att ungdomar inte får det stöd de behöver. Däremot är våldet som sker i unga partnerrelationer ofta förenat med skam, vilket medför att unga personer som är utsatta oftast inte berättar det för någon (Överlien 2018, s. 82, f).

När det kommer till ungdomars attityder beträffande våld i nära relationer, betonas det bland ungdomar att det är situationen som avgör om beteendet betraktas som kränkande eller inte (Sears et al. 2006). Denna uppfattning tyder på att det finns attityder som indikerar att våld i nära relation är acceptabelt under vissa omständigheter (Sears et al. 2006, s. 1200, ff). Motsvarande beskriver Sorbring, Eriksson och Överlien (2018) att attityden till våld och kränkningar i parrelationer i allmänhet är negativ. Däremot framkommer det att våld under

vissa omständigheter framställs som ett accepterat beteende när det utspelar sig vid få enstaka tillfällen, exempelvis i samband med ett skämt. För att förhindra att våldet bland unga vuxna fortlöper bör samhället arbeta för att förändra ungdomars attityder gentemot våld i relationer (Sorbring, Eriksson & Överlien 2018, s. 630, f). Dessutom belyser Cava et al. (2023) att toleranta attityder mot övergrepp är en avgörande variabel bland unga kvinnor beträffande sambandet mellan romantiska myter om kärlek och erfarenheter av både psykiskt och fysiskt våld.

Mot denna bakgrund är det därmed viktigt att bidra till kunskap om våld i unga vuxnas partnerrelationer, genom att det är ett utbredd socialt problem som länge varit ett förbiset område. Det är således av betydelse att uppmärksamma det ansvar samhället har beträffande det våld som förekommer i de unga vuxnas partnerrelationer. Socialnämnden har enligt kap 5 §11 Socialtjänstlagen (2001:453) en skyldighet att beakta enskilda individer som utsatts för brott samt tillhandahålla stöd och den hjälp de kan tänkas behöva. Följaktligen är våld i nära relationer bland unga vuxna i synnerhet ett relevant ämne för det sociala arbetet, eftersom det är samhällets ansvar att tillhandahålla stöd och hjälp till enskilda individer som utsatts för våld i nära relationer. Vad är det egentligen som påverkar unga vuxnas attityder till våld i nära relationer? Skiljer sig attityderna mellan könen, kvinna och man?

1.1 Syfte

Genom denna studie vill vi bidra till forskning och kunskap om våld i nära relationer. Syftet med denna studie är att undersöka hur unga vuxnas attityder beträffande fenomenet våld i nära relationer skiljer sig mellan könen, kvinna och man.

1.2 Frågeställningar

- Finns det skillnader mellan könen, kvinna och man beträffande attityderna om våld i nära relationer?
- Finns det skillnader mellan unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren har?
- Vilka faktorer identifierar unga vuxna som orsaker till att våld i nära relation fortlöper?

2. Kunskapsläge

I detta avsnitt kommer vi att beskriva tidigare forskning beträffande våld i nära relationer bland unga vuxna. Med anledning av att majoriteten av tidigare forskning undersöker skillnader mellan könen kvinna och man, kommer fokus för uppsatsens kunskapsläge att utgå från heterosexuella relationer. Översikten är uppdelade i 3 olika teman: (1) unga vuxnas attityder till våld i nära relationer, (2) könsskillnaders påverkan på unga vuxnas attityder och (3) unga vuxnas attityder till varför våld i nära relationer förlöper. Sökandet efter tidigare forskning har genomförts på LUBsearch, varpå samtliga vetenskapliga artiklar har kontrollerats vara peer-reviewed innan de används. Följande nyckelord har tillämpats i sökandet: Intimate partner violence, Youth intimate partner violence, Adolescents, Teen dating violence, Gender, Gender roles, Våld i nära relationer, Partner abuse, Young Women, Interpersonal violence.

2.1 Unga vuxnas attityder till våld i nära relationer

Fler forskningsstudier framhäver att det finns olika attityder bland unga vuxna beträffande fenomenet våld i nära relationer. Det finns en samstämmig syn bland unga män och unga kvinnor gällande att om unga kvinnor använder våld mot sin pojkvän finns det ofta en anledning bakom det (Noonan & Charles 2009). Vid de tillfällen unga kvinnor använder våld upplevdes det vara situationsbundet till följd av att partnern sagt något opassande. Därtill beskrev flertalet av de unga kvinnorna att anledningen till att en manlig partner använder våld i en nära relation grundar sig att unga män har större svårigheter att hantera ilska (Noonan & Charles 2009, s. 1095). Dessutom uppgav flertalet av respondenterna att de hade en negativ attityd gentemot fysiskt och sexuellt våld i en partnerrelation. Däremot fanns det en större acceptans gentemot verbala kränkningar och emotionellt våld. Det fanns en samstämmig uppfattning om att det var acceptabelt att hämnas efter en avslutad relation genom att exempelvis sprida rykten om personen (Noonan & Charles 2009, s. 1098).

Cava et al. (2023) framhäver att toleranta attityder mot övergrepp är en avgörande faktor bland unga kvinnor beträffande sambandet mellan romantiska myter om kärlek och erfarenheter av både psykiskt och fysiskt våld. Anledningen till följande samband kan grundas sig i att det psykologiska våldet är vanligt förekommande bland unga relationer och att acceptansen av de romantiska myterna om kärleken resulterar i att ungdomar har en tolerant attityd mot psykiskt våld. Liknande förklarar Chung (2005) att ungdomar använder sig av

olika aspekter på romantisk kärlek för att förklara beteende som av samhället betraktas i egenskap av manlig kontroll av kvinnor. Bland annat betraktade de unga kvinnorna att killars övervakning av deras beteenden eller kläder är ett tecken på hans kärlek och intimitet i relationen och att detta inte betraktas vara ett manligt beteende som syftar till att kontrollera sina flickvänner. Dessutom uppgav ett flertal av de unga manliga respondenterna att de använder sig av romantisk kärlek för att tvinga till sig sex av sin flickvän, genom att antyda om hon verkligen älskade honom skulle hon gå med på sex (Chung 2005, s. 449, f).

Användningen av romantiska myter kan i sin tur förklara förekomsten av denna typ av våld i nära relationer, särskilt hos unga kvinnor. Därtill kan en bidragande faktor vara att unga kvinnor, vilka är mindre medvetna om det psykologiska våldets negativa konsekvenser, föranleder till att de uppfattar det psykologiska våldet i egenskap av ett icke kränkande beteende (Cava et al. 2023, s. 1556, f).

För att förstå förekomsten av våld i nära relationer bland unga är det av stor vikt att betrakta hur ungdomar uppfattar kön, sexualitet och vad de anser är ett bra respektive dåligt förhållande (Davies 2019). Genom att undersöka unga tjejjers attityder om könsroller och jämställdhet i en personlig relation till en man, framkom att respondenternas förväntningar på en relation skilde sig åt från deras erfarenheter. Unga tjejer kunde framföra olika aspekter som skapade en hälsosam relation, detta utifrån deras egen attityd och utifrån ett jämställdhetsperspektiv. Däremot visade deras erfarenheter av våld i nära relation på den maktobalans och de begränsningar de upplevt (Davies 2019, s. 489, f).

2.2 Könsskillnaders påverkan på unga vuxnas attityder

Vidare är vi av uppfattningen att tidigare erfarenheter av våld i nära relation har en påverkan på unga vuxnas attityder. Genom olika forskningsstudier går det att identifiera skillnader mellan könen, kvinna och man beträffande erfarenheter av våld i nära relationer. Korkmaz, Överlien och Lagerlöf (2022) undersöker omfattningen av våld i nära relationer bland unga vuxna i åldrarna 15–19 år och framhäver att unga kvinnor i en högre utsträckning uppger att de har upplevt våld vid ett flertal tillfällen jämfört med unga män. Den vanligaste typen av våld i unga parrelationer är det psykiska våldet som utövas online, följt av psykiskt våld ansikte mot ansikte, sexuellt våld och slutligen fysiskt våld som är den minst frekventa typen av våld (Korkmaz, Överlien & Lagerlöf 2022, s. 546, f). Likaledes undersöker Danielsson et

al. (2009) förekomsten och könsskillnader i relation till emotionellt, fysiskt och sexuella övergrepp bland unga män och kvinnor i åldrarna 15–23 år, vilka går till ungdomsmottagningar i Sverige. Resultaten visar att unga kvinnor i en större omfattning blir utsatta för psykiskt och emotionellt våld varpå utövaren är en nuvarande partner eller före detta partner. Dessutom uppgav de unga kvinnorna att det i en hög andel var främlingar vilka utsatt dem för antingen fysisk eller sexuellt våld. Likaledes blir unga män i stor uträkning utsatta för fysiskt våld av en okänd förövare (Danielsson et al. 2009, s. 531, f).

Motsvarande framför Strid et al. (2023) genom deras enkätstudie att 55% av kvinnorna som svarade uppgav att de utsatts för någon form av våld (fysiskt våld, sexuellt våld och/eller hot om våld) från en man sedan de var 15 år. Detta resultat är högre än vad det var för 20 år sedan då siffran låg på 46%. Yngre kvinnor visar sig vara mer utsatta när det gäller våld från en man. I gruppen kvinnor i åldrarna 18–24 år, var det 39% som uppgav att de under det senaste året varit utsatt för våld av en man, för 20 år sedan var denna siffra 22% (Strid et al. 2023, s. 139, f).

Sambandet mellan fenomenet våld i nära relationer och könen, kvinna och man förklarar Korkmaz, Överlien och Lagerlöf (2022) delvis grundar sig i de könsnormer som finns i samhället, att de unga kvinnorna upplever att de är skyldiga sin partner sexuella aktiviteter och i många situationer ger sitt samtycke trots att de inte vill. Dessutom framkommer det att unga kvinnors samtycke även kan användas i form av att skydda sig mot ytterligare skada eller våld (Korkmaz, Överlien & Lagerlöf 2022, s. 546, f). Liknande beskriver Danielsson et al. (2009) att könsskillnaderna grundar sig i att unga män tenderar att känna sig mindre hotade av alla former av våld till följd av att våld tenderar till att vara normativt bland unga män. En annan trolig orsak kan vara att de unga kvinnorna i en större utsträckning blir utsatta av en närstående jämfört med de unga männen. Detta kan innebära att deras självkänsla och förtroende påverkas allvarligare och därför upplevs de negativa effekterna av våldet som allvarligare. Det är också välkänt från studier om våld i hemmet bland vuxna kvinnor att sådant våld i nära relation mycket ofta är ett återkommande fenomen (Danielsson et al. 2009, s. 532, f).

Parallellt förklara Keilholtz, Spencer och Palmer (2022) i sin studie beträffande sambandet mellan relationsdynamik och utövande samt utsattheten av våld i nära relationer att maktdynamiken i relationer grundar sig i förekomsten av traditionella könsroller, där män

anses vara familjeförsörjare och kvinnor anses vara hemmafruar. De traditionella könsrollerna befanns sig vara signifikant förknippade med emotionellt våld, däremot var sambanden svaga. En möjlig förklaring till detta menar Keilholtz, Spencer och Palmer (2022) kan vara att de flesta undersökningar genomfördes inom ett könsbaserat ramverk med en manlig förövare och en utsatt kvinna. Vidare kan även stress relaterad till könsroller, där män strikt försöker följa maskulina normer till den grad att ångest skapas vilket kan resultera i en acceptans av våld i nära relationer. När könsrollerna skiftar till en mer jämlik ram kan ytterligare påfrestningar upplevas av parets upprätthållande av traditionella könsroller (Keilholtz, Spencer och Palmer 2022, s. 420, f),

2.3 Unga vuxnas attityder till varför våld i nära relationer fortlöper

Vi är intresserade av hur de unga vuxnas attityder skiljer sig åt beträffande vad de anser kan vara orsaker till att våld i nära relation fortsätter att utövas. Därmed har vi valt att ha med följande kunskapsområde för att urskilja vilka orsaker som bidrar till att våld i unga partnerrelationer fortlöper. Således möjliggör det att vi kan undersöka vilka av faktorerna unga vuxna identifierar i egenskap av bidragande faktorer, vilket resulterar i att vi kan undersöka unga vuxnas attityder.

Genom etablerad forskning beträffande våld i nära relationer har det möjliggjort att det går att identifiera de orsaker som resulterar i att unga vuxna utsätts för våld i en nära relation. Barter (2009) konstaterar att det är svårt att avgöra vilka säregna faktorer som bidrar till att unga vuxna löper en högre risk att bli utsatta för våld i en partnerrelation. Däremot går det att urskilja att individer vilka har tidigare erfarenheter av våld inom familjen, har en ökad risk för att utsättas för våld i nära relationer senare i ungdomen eller vuxenlivet (Barter 2009, s. 226).

Dessutom har sociala medier en stor roll i de ungas partnerrelationer, eftersom sociala medier används för att påbörja, underhålla och avsluta relationer. Därtill har även sociala medier blivit ett verktyg för förövaren att fortsätta utöva våldet vilket sker i relationen (Överlien, Moum Hellevik & Korkmaz 2020, s. 803, f). Motsvarande belyser Barter et al. (2017) att våld och övergrepp i ungas relationer förekommer på internet och att de former av våld vilket utövas ofta är en förlängning av det våld som sker utanför internet (Barter et al. 2017, s. 382, f).

Ungdomen är den tid där majoriteten av individerna provar saker för första gången, vilket omfattas av förhållanden och sexuell debut (Överlien et al. 2020). Begränsad erfarenhet i kombination med förväntningar beträffande hur unga kvinnor respektive unga män ska vara och agera kan göra det svårt att identifiera vad som anses vara "normalt" i ett förhållande, och vad som definieras i egenskap av övergrepp och tvång. Detta kan bidra till att unga kvinnor vilka varit utsatta inte vågar berätta för en vuxen, eftersom det finns en osäkerhet om vad som definieras i egenskap av ett övergrepp (Överlien et al. 2020, s. 812, f). Likaledes konstaterar Korkmaz och Överlien (2020) att det är vanligt att unga utsätts för våld av en partner i deras första relation. Detta eftersom den unga vuxna inte har några erfarenhet av en hälsosam relation, vilket kan leda till att hen inte har möjlighet att göra samma motstånd eller agera på samma sätt som en vuxen, som oftast har mer erfarenhet (Korkmaz & Överlien 2020, s. 382, f).

En faktor vilket kan minska risken för att unga vuxna blir utsatta för våld i nära relation är deras föräldrar (Korkmaz och Överlien 2020). Föräldrar har en stor roll i att avsluta en våldsamt relation mellan två ungdomar, genom att föräldern till den utsatta pratar med föräldern till den som utövat våld och bestämmer att de inte får träffas längre. Dessutom har föräldrarna en stor roll gällande om våldet fortskrider i den unga partnerrelationer till följd av hur de responderar när de får vetskap om att deras barn utsätts för våld. Utöver föräldrarna är skolan en viktig faktor vilket kan förhindra förekomsten av våld i nära relationer bland unga. Detta med anledning av att skolan är en plats där de flesta ungdomar spenderar mycket tid. Däremot framkommer det att skolan i de fall som presenteras inte agerar tillräckligt för att ge det stöd och skydd vilket unga vuxna behöver (Korkmaz & Överlien 2020, s. 378, ff).

3. Teoretiskt perspektiv

Med anledning av att denna studie undersöker unga vuxnas attityder beträffande fenomenet våld i nära relation och hur attityderna skiljer sig mellan könen, kvinna och man, kommer vi i vår teoriram att utgå från genusteori. Genom att använda oss av genusteori vill vi identifiera vilken inverkan genus har på de unga vuxnas attityder till våld i nära relation och de faktorer unga vuxna identifierar bidrar att våld i nära relation fortsätter att utövas. Dessutom vill vi med hjälp av genusteorin urskilja om skillnader mellan de unga vuxnas attityder grundar sig på vilket kön våldsutövaren har. Genom att den valda teorin fokuserar på könsskillnader mellan kvinnor och män kommer teorin presenteras utifrån ett heterosexuellt perspektiv.

3.1 Det stereotypa genuskontraktet

Hirdman (2001) förklarar att genuskontraktet bygger på antagandet om att det finns en naturlig ordning mellan hur en kvinna respektive en man bör vara. Mannen ska ta hand om kvinnan, eftersom hon är den svaga. Den biologiska ordningen beträffande vad en kvinna är bidrar till att det skapas ett tankesätt, där praxis och tolkningar resulterar i övertygelse om att kvinnan ska vara hemma, underordnad, underpresterande och vara underbetald eftersom det är kvinnans naturliga plats. Således definieras kvinnans sociala plats till följd av biologin (Hirdman 2001, s. 81, ff).

Grunduppfattningen av de manliga förpliktelserna i genuskontraktet är att mannen ska ta hand om kvinnan genom att beskydda henne och försörja henne. Kvinnan har inte rätt att lämna hemmet, utan hennes uppgift är att föda barn och att sköta hemmets arbeten. Följaktligen skapas en naturlig ordning beträffande om kvinnan sköter sig i egenskap av att hon föder barn och tar hand om hemmet, kommer mannen att ta hand om henne och försörja henne (Hirdman 2001, sid 85, f). Därav skapas idealtypiska föreställningar om fördelningen mellan rättigheter, skyldigheter och ansvar mellan könen. De blir som en kodifiering för rättmätigheten i könets ordning (Hirdman 2001, sid 87, f).

Poängen med att urskilja genuskontrakt förklara Hirdman (2001) är att sammanväva den orörlighet historien har skapat beträffande könets olika villkor. Könen får således olika förutsättningar, det som är mannen rättigheter blir kvinnans skyldigheter och det som är kvinnans rättigheter blir mannens skyldigheter. Dessa skilda villkor mellan könen, kvinna och man, är det som det stereotypa genuskontraktet vill fånga (Hirdman 2001, s. 88, f). Detta resulterar i att vi får en förståelse för genusbunden rationalitet. Genuskontraktet visar hur kvinnors utrymme gäller för hela hennes liv, där relationen till mannen handlar om allt, om hela hennes värld (Hirdman 2001, s. 91, f)

För att undkomma det stereotypa genuskontraktet måste kvinnan i första hand undvika den, fly den eller försöka förändra den. Däremot beskriver Hirdman (2001) att detta är paradoxalt eftersom det är svårbegripligt hur kvinnan ska kunna bryta sig loss från den struktur som genuskontraktet resulterar i. En möjlighet för att bryta genuskontraktet är när lydnad inte längre är möjlig, vilket uppstår när mannen inte sköter sig, inte kan sköta sig eller när han inte vill det. Kvinnan ska själv bryta genuskontraktet, däremot är det mannens beteende som

skapar förutsättningarna för att det blir möjligt. Orsaken till mannens beteende är att det ligger i hans natur att dra i väg, skapa förändring eller avvika från genuskontraktets förpliktelser (Hirdman 2001, s. 95, f).

3.2 Kvinnas former

Hirdman (2001) beskriver att det finns tre formler beträffande tänkandet kring könet kvinna. Den första formeln är (icke A) vilket innebär att kvinnan inte är en man. Kvinna är således det betydelselösa könet och definieras i egenskap av något som inte existerar (Hirdman 2001, s. 26, ff). Den andra formeln beträffande stereotypa former av könet kvinna är (A- a) varpå kvinnan är den "lilla mannen" eftersom hon enligt kristendomen blivit skapad av mannens revben. Kvinnan betraktas i egenskap av något defekt med anledning av att hon är en ofullgången man, med andra ord hon är ett "måndagsexemplar" (Hirdman 2001, s. 28, ff).

Utöver dessa två formler finns den normativa formeln (A-B) vilket grundar sig på att det finns biologiska skillnader mellan könen, kvinna och man, varpå kvinnan ständigt vägs och mäts mot mannen och i alla situationer visar sig vara sämre än mannen (Hirdman 2001, sid 36, f). Poängen med formeln (A-B) är att kvinna är en annan art än mannen, däremot kan denna formel betraktas i egenskap av en utvecklad form av (A-a) formeln. Grundtemat för B-stereotypen är att kvinna är skapad för att bli mamma och föda barn. Följaktligen beskriver Hirdman (2001) att det finns en normativ karaktär på betraktande av kvinnan utifrån B-stereotypen, där kvinnan alltid är underordnad mannen och kommer alltid att vara (ibid).

När vi definierar kvinnan utifrån dessa formler förklarar Hirdman (2001) att kvinnan framställs som ett slags aB eller Ba, där båda synsätten kombineras. Kvinnan kommer alltid att "felas" utifrån bland annat syreupptagningsförmåga och testosteronnivåer och betraktas i egenskap av defekt, det vill säga (A-a). Samtidigt som kvinnan (A-B) kommer att åtskiljas från mannen beträffande bland annat modersintinken (Hirdman 2001, sid 44, f).

3.3 Mannens former

Hirdman (2001) förklarar mannen i termen "A" vilket innebär att man inte är kvinna. Mannen (A) är motsatsen till allt det kvinnan anses vara, är kvinnan mjuk, känslsam, svag, då är mannen tvärtom alltså hård, förständig och stark. Mannens (A) värde betonas ännu mer genom att det konstrueras av något finare såsom anden alltså själ, tankar och kultur medan

kvinnan konstrueras av kropp det vill säga kött, blod och natur (Hirdman 2001, s. 48). Det som kännetecknar mannen (A) är styrka och förstånd som strålar ut ur mannens inre och både en fysisk och psykisk förmåga som endast mannen (A) kan besitta (Hirdman 2001, s. 50). För att mannen ska bibehålla sin manlighet och dominans krävs det en ansträngning för att inte riskera att falla ner på skalan och bli kvinnlig (a). Det räcker således inte att bara födas till man, utan manligheten är något som måste upprätthållas. Det finns en rädsla som är integrerad i formeln (A-a), att kvinnan (a) skulle kunna bli man (A) men ännu värre att mannen (A) skulle kunna bli kvinna (a). Det krävs ständigt arbete och "görande" för att inte förlora maskulinitet (Hirdman 2001, s. 52, f).

Mannen i egenskap av en norm grundar sig i att mannen definieras i egenskap av något högre och således en människa. Medan kvinnan enbart betraktas i egenskap av ett kön och således inte i egenskap av en människa. Till följd av att mannen är normen är även samhället anpassat efter honom. Detta skapar och bibehåller den makt mannens har, vilket resulterar i att mannen tar kvinnans plats och resurser genom att bara vara man. I realiteten är det en komplex förtrycksmekanism, förtrycket mot kvinnor sker inte enbart på grund av ondska eller oförstånd utan det baseras på den hierarki som går att urskilja på strukturell nivå (Hirdman 2001, s. 63).

3.4 Den stora oordningen

Könen i sin stereotypiska (A-B) form grundar sig på att könen uppträder i egenskap av vad de förväntas att göra. Om inte kvinnorna intar den plats som de förväntas kan det rubba ordningen. Genusordningen kan tolkas som grunden i samhället, något som bör vara stabilt för att inte riskera att skapa oordning (Hirdman 2001, s. 102).

Hirdman (2001) beskriver att genuskonflikten gjorde framsteg i kvinnors integrering samtidigt som den också segregerade och synliggjorde skillnaderna mellan könen. Skillnaderna synliggjordes på olika sätt, dels genom det som kom att kallas "utvidgningen" där det skapades extra utrymme för kvinnor att expandera. Det blev ett slags tillägg för det riktiga och manliga. Kvinnor var inte en del av samhället utan de var en grupp för sig vid sidan av det normala. Det andra sättet som olikheterna mellan könen synliggjordes var genom det som kallades "särskildheten". Kvinnor fick ett eget utrymme som de kunde ta beslut över utan inblandning av män (Hirdman 2001, s. 116, f). Däremot blev ändå det manliga och den

manliga normen förebilden för hur detta utrymme skulle fungera. De två olika metoderna att skilja på könen blev som en slags lösning på genuskonflikten. Det är enligt biologi tydlig att kvinnor (B) inte är män, utan kvinnor (B) är något säreget och ska inte blandas med mäns (A:s) utrymme, möjligheter, privilegier och makt (ibid).

Formeln (A-B) överensstämde väl med genuskontraktet och oavsett tro eller tankesätt skapade detta ett mönster för enskilda individer men även institutioner. Genuskontraktet bidrog till att samhället delades, där mannen blev den större som skulle omhänderta och kvinnan den mindre vars uppgift var att finnas för mannen. Bortsett från att mannens omhändertagande av kvinnan utgjorde en gräns för hur hon skulle hållas, skapade detta även en modell för hur nya institutioner skulle struktureras (Hirdman 2001, s. 123).

3.5 Teoretisk utgångspunkt för analysen

Enligt Hirdmans (2001) tolkning av genusteorin finns det en skillnad mellan könen, kvinna respektive man. De olika könen har olika förutsättningar och existerar på olika villkor. I analysen kommer vi utgå utifrån uppfattningen om att det finns väsentliga skillnader mellan könen, kvinna och man samt att dessa skillnader har en påverkan på attityder till våld i nära relation. Utifrån Hirdmans (2001) tolkning av genusteorin vi oss att det kommer att finnas en skillnad mellan könen beträffande deras attityder. Således är våra hypoteser utformade på följande sätt:

H1:

Nollhypotes: Det finns inget samband mellan kön och attityder till våld i nära relation.

Mothypotes: Det finns ett samband mellan kön och attityder till våld i nära relation.

H2:

Nollhypotes: Det finns inget samband mellan attityder och vilket kön våldsutövaren har.

Mothypotes: Det finns ett samband mellan attityder och vilken kön våldsutövaren har.

4. Metod

I detta avsnitt förklaras och redogörs det för hur vi gått till väga för att samla in vårt datamaterial samt det urval som genomförts för att nå populationen vi ämnade att undersöka. Vidare kommer vi beskriva hur vårt datamaterial har bearbetas och hur det använts i analysen. Därtill kommer tillförlitlighet och forskningsetik beträffande studiens insamlingsmetod att diskuteras.

4.1 Urval

Populationen studien ämnade att undersöka var unga vuxna i åldrarna 18–29 år i Sverige. Till följd av att datamaterialet för denna studie bestod av en enkätundersökning (se bilaga 9.1) var det sammantaget 232 respondenter vilka valde att delta, varav 196 respondenter (84 procent) slutförde enkäten. Följaktligen var det 36 respondenter (16 procent) som inte hade fullföljt enkäten, vilket resulterade i att datamaterialet för denna studie har ett externt bortfall på 36 respondenter (Barmark & Djurfeldt 2020, s. 73, f).

För att nå ut till vår population valde vi ett bekvämlighetsurval samt ett snöbollsurval, eftersom det ökade sannolikheten att nå ut till den tänkta populationen med anledning av att populationen omfattade ett stort antal enskilda individer (Eliasson 2022, s. 48, f; Wenemark 2023, s. 211, f). Dessutom har vi haft ett begränsat tidsutrymme för att genomföra studien vilket medförde att datainsamlingen behövdes genomföras på ett effektivt tillvägagångssätt, vilket blev möjligt genom att vi tillämpade ett bekvämlighetsurval. Genom att vi hade ett bekvämlighetsurval varpå enkäten spridits över sociala medier, bestämde vi att enkäten skulle vara tillgänglig i åtta dagar. Detta med anledning av att enkäten var öppen och således kunde besvaras av samtliga enskilda individer som fått tillgång till den (Wenemark 2023, s. 211, f).

Bekvämlighetsurvalet bestod av att vi spred vår enkät via Facebookgrupper samt via en anhörig i ålder för populationen. Dessutom använde vi oss av ett snöbollsurval, genom att respondenterna i Facebookgrupperna uppmuntrades att sprida vår enkät i andra forum. Därutöver tillfrågades den anhöriga om hen kunde sprida enkäten till individer i åldrarna 18–29 år (Eliasson 2022, s. 48, f). För att undvika att datainsamlingen skulle resultera i ett snedvridet resultat eftersom studien ämnade undersöka attityder, valdes Facebookgrupper avseende våld i nära relationer bort. Vidare i vår eftersökning valde vi att avgränsa sökningen till Facebookgrupper med målgruppen studenter, med anledning av att Facebookgrupperna

innehåller den tilltänkta åldern på populationen. Facebookgrupperna enkäten delades i var följande: T-time, Dom kallar oss studenter och Malmö student. Genom att vi delade vår enkät i två studentgrupper kan detta resultera i att vi har fått en övervägande del respondenter, vilka studerar på universitetet. Detta kan innebära att respondenterna har en förkunskap om vilken inverkan könsroller har i samhället och fenomenet våld i nära relationer. För att öka svarsfrekvensen bland män i vår enkätundersökning, delades enkäten i Facebookgrupper med inriktning mot bilar och datorspel. Däremot blev inläggen i de olika Facebookgrupperna borttagna, vilket resulterade i att vi inte nådde ut till män i den omfattningen vi förväntat oss att göra.

Med anledning av att vi genomfört vår studie med hjälp av ett bekvämlighetsurval innebar det att vi inte hade någon tydlig urvalsram (Wenemark 2023, s. 205, f). Således kunde vi inte med säkerhet veta vilka respondenter som besvarat enkäten samt hur de fått tillgång till enkäten, vilket gjorde inverkan på möjligheten att replikera denna studie. Därutöver var vi medvetna om att en avsaknad av en urvalsram även påverkade validiteten, eftersom vår urvalsmetod bidrog till att vi inte med säkerhet kunde generalisera till vår population. Följaktligen kunde vi inte statistiskt och teoretiskt sätt dra slutsatser för populationen, eftersom vi inte visste vilka som besvarat enkäten. Däremot redovisas de attityder respondenterna i åldrarna 18–29 år har uppgett beträffande våld i nära relationer, varav vi har en svarsfrekvens på 166 respondenter i följande ålderskategori (Eliasson 2022, s. 47, f). Därutöver har vi genom att vi delat enkäten i Facebookgrupper med likartade förhållanden där respondenterna själva fått avgöra när de vill besvara enkäten, minskat sannolikheten för att andra faktorer inverkat på svaren respondenterna angivit. Detta resulterade i att stabiliteten i vårt datamaterial ökade.

Till följd av att vi har ett bekvämlighetsurval och följaktligen valt ut specifika Facebookgrupper har vi således inte fått en jämn fördelning mellan kvinnliga och manliga respondenter. Detta resulterade i ett urvalsfel vilket påverkade vårt resultat beträffande könsskillnader bland attityder om våld i nära relationer. Genom att vi använde oss av ett snöbollsurval påverkade det vårt urval eftersom det har genererat att respondenterna har liknande attityder, vilket resulterade i att generaliserbarheten gentemot vår population begränsades (Eliasson 2022, s. 48, f). Därtill kunde vi inte kontrollera hur enkäten spreds, vilket medförde att vissa enheter i populationen hade en större chans att komma med.

När vi kodade om vårt datamaterial upptäckte vi ett internt bortfall av en respondent på fråga tre samt på fråga nio beträffande alternativet “könsskillnader mellan kvinnor och män”. Dessutom upptäckte vi ytterligare ett internt bortfall i form av att en respondent inte besvarat frågan beträffande vilken könskategori respondenten identifierar sig med (Barmark & Djurfeldt 2020, s. 74, f). När vi genomförde vår analys valde vi att utesluta det interna bortfallet, eftersom detta bidrog till att det saknas information och därmed gick det inte att tillämpa i en analys. Genom att vårt externa och interna bortfall var av en lägre procentandel valde vi följaktligen att inte genomföra en bortfallsanalys.

I syfte att minska bortfallet och således höja vår reliabilitet skickade vi ut påminnelser med förhoppningen att nå ut till fler individer och således öka svarsfrekvensen avseende enkäten. Påminnelser skickades ut i samtliga Facebookgrupper där enkäten ursprungligen delats. Vid utskick av första påminnelsen upptäckte vi att svarsfrekvensen ökade, till följd av att vi delat enkäten på eftermiddagen. Följaktligen skickade vi ut den sista påminnelsen på eftermiddagen dagen innan enkäten stängdes.

4.2 Empiriskt material

Vi beslutade oss för att den lämpligaste metoden för datainsamlingen för denna studie var en enkätundersökning i form av en webbenkät (se bilaga 9.1). Detta eftersom studiens syfte var att undersöka unga vuxnas attityder till våld i nära relationer. Följaktligen ville vi nå ut till en stor population vilket var möjligt med hjälp av en webbenkät (Wenemark 2023, s. 26, f). Genom att enkäten enbart innehöll slutna frågor bidrog detta till att vi kunde försäkra oss om att respondenternas svar var relevanta för studien. Därtill kan slutna frågor även upplevas lättare för respondenterna att besvara då det redan finns färdiga svarsalternativ. Däremot fanns risken att vi genom användning av slutna frågor missat svarsalternativ som enligt respondenterna hade passat bättre som svar på frågan (Eliasson 2022, s. 35, f). Svarsalternativen i enkäten bestod endast av kvalitativa variabler (Ejlertsson 2019, s. 134, f), med anledning av att studien undersökte attityder och i vilken grad respondenterna instämde med enkätfrågorna.

Vi började vår process i skapandet av vår datainsamlingsmetod genom att vi skapade sex olika enkätfrågor för att besvara våra frågeställningar. Den första frågan syftade till att ta reda på vilket kön respondenterna identifierade sig som och var utformad på följande sätt “*Jag*

identifierar mig som...”. Denna fråga valde vi eftersom den möjliggjorde att vi kunde analysera skillnaderna mellan attityderna bland respondenterna som identifierade sig i egenskap av en man respektive kvinna. Genom följande fråga kunde vi besvara vår första frågeställning för studien, beträffande könsskillnader bland attityderna. Svartalternativen var: man, kvinna, annat. Således var svartalternativen utformade i egenskap av en nominalskala, eftersom alternativen inte behövde struktureras i en logisk ordning (Wenemark 2023, s. 109, f).

Vår andra enkätfråga syftade till att säkerställa relevansen för den population vår enkät syftade till att mäta, vilket var unga vuxna i åldrarna 18–29 år. Vi valde därmed att konstruera en fråga beträffande hur gammal respondenten var. Med hjälp av denna fråga kunde vi öka den interna validiteten i studien då enkätsvar av respondenter som inte tillhörde populationen vi ämnade att undersöka kunde sorteras bort från datamaterialet. Frågan var utformad på följande sätt *“Hur gammal är du?”*. Vi använde oss av en ordinalskala för att konstruera svartalternativen, på grund av att alternativen bör vara i en specifik ordning (Wenemark 2023, s. 114, f). Svartalternativen var i följande ordning: under 18 år, 18–29 år, över 30 år. Till följd av att frågan var konstruerad för att säkerställa att vi når rätt population, var vi därmed inte intresserade av att genomföra åldersindelningar i vårt analysarbete. Därav uteslöts alternativet att enkätfrågan skulle vara utformad i egenskap av en öppen fråga med numeriskt svar där respondenterna anger sin ålder i siffror (Wenemark 2023, s. 121, f).

Till en början konstruerade vi fyra enkätfrågor som var utformade i egenskap av påståenden, för att kunna besvara studiens första frågeställning. De tillhörande svartalternativen utgick från en likertskala där alternativen var, instämmer helt, instämmer delvis, varken instämmer eller instämmer inte, instämmer inte helt, instämmer inte alls (Barmark & Djurfeldt 2020, s. 49, f). Följaktligen kunde vi bedöma i vilken grad respondenterna instämde med påståendena och urskilja deras attityd till våld nära relationer.

Följande enkätfrågor konstruerades för att besvara studiens första frågeställning, beträffande om det finns skillnader mellan könen, kvinna och man och attityder till våld i nära relationer. Enkätfrågorna utgick från fysiskt och psykiskt våld, till följd av att tidigare forskning presenterat att dessa former av våld är de mest vanligt förekommande i unga vuxnas partnerrelationer. För att mäta psykiskt våld konstruerades följande enkätfråga: *Det finns situationer där våld i nära relation är acceptabelt*. För att mäta psykiskt våld konstruerades

följande enkätfrågor: *Det finns situationer där det är okej att använda ett verbalt kränkande beteende i en partnerrelation. Det finns situationer där det är okej att kontrollera sin partner i en relation.*”

För att besvara studiens tredje frågeställning beträffande vilka faktorer identifierar unga vuxna som orsaker till att våld i nära relation fortlöper, konstruerades följande enkätfråga: *"Kan något av följande alternativ vara en orsak till att våld i nära relation uppstår?"* Utifrån vad tidigare forskning har redovisat avseende olika faktorer som bidrar till att våld i nära relation bland unga vuxna fortsätter att utövas, skapade vi sex olika alternativ respondenterna fick ta ställning till. Alternativen var följande: Tidigare erfarenheter av våld i familjen, tillgängligheten av sociala medier, ingen tidigare erfarenhet av partnerrelationer, könsskillnader mellan kvinna och man, kunskapsbrist hos föräldrarna och brist på stöd och skydd från skolan.

Efter att vi konstruerat vår enkät med tillhörande frågor som beskrivits ovan, genomförde vi en pilotstudie för att öka stabiliteten i vårt datamaterial. Pilotstudien genomfördes med åtta studenter från Socialhögskolan, Lunds universitet i åldrarna 18–29 år. Dessutom testades enkäten och dess frågor i ett statistikprogram vid namn Jamovi. Detta tillämpades för att säkerställa att våra enkätfrågor var lättbegripliga och att svarsalternativen var uttömmande. Vidare ville vi även utröna om insamlingsmetoden var anpassad för studiens syfte och om enkäten verkligen mätte attityder (Wenemark 2023, s. 227, f). När vi utfört vår pilotstudie blev det tydligt att enkätfrågorna hade en övergripande karaktär i egenskap av att de inte var specificerade. Följaktligen resulterade detta i att enkätfrågorna hade ett stort tolkningsutrymme och kunde uppfattas på olika sätt bland deltagarna i pilotstudien.

Dessutom uppfattades enkätfrågan vilket skulle besvara studiens tredje frågeställning i egenskap av en testfråga. Deltagarna ansåg att frågan var formulerad på ett sådant sätt att förkunskaper var nödvändigt beträffande ämnet för att kunna besvara enkätfrågan på korrekt sätt. Därav reviderades enkätfrågorna på ett sådant sätt att de blev situationsbaserade, eftersom det kan bli lättare för unga vuxna att kunna relatera till frågorna. Detta med stöd i tidigare forskning vilket redovisar att unga vuxna är medvetna om att våld i nära relationer inte är acceptabelt. Däremot finns det situationer där unga vuxna anser att det är godtagbart att använda olika former av våld.

Utifrån vår pilotstudie ändrades operationaliseringen för studiens första frågeställning till att bestå av flera olika påståenden. Dessutom konstruerade vi ytterligare en frågeställning, vilket undersökte om det finns skillnader bland unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren har.

Svarsalternativen för enkätfrågorna kvarstod i form av likertskalor. För att besvara studiens första frågeställning konstruerades sex nya enkätfrågor utifrån kategorierna fysiskt och psykiskt våld. Könsskillnaderna bland attityderna till fysiskt våld mäts genom följande enkätfrågor: *Det finns situationer där det är okej att kvinnor knuffar sin partner* och *Det finns situationer där det är okej att män knuffar sin partner*. Därutöver konstruerades de ovannämnda enkätfrågorna för att besvara studiens andra frågeställning. Vidare mättes även könsskillnaderna bland attityderna beträffande psykiskt våld med hjälp av följande enkätfrågor: *Det finns situationer där det är okej att kalla sin partner för hora*, *Det finns situationer där det är okej att hitta på att ens partner varit otrogen och sprida detta efter att relationen tagit slut*, *Det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig*, *Det är okej att kontrollera vem ens partner umgås med*. Enkätfrågan som skulle besvara studiens tredje frågeställning omarbetades och resulterade i följande fråga: *Tror du att följande alternativ bidrar till att våld i nära relation fortsätter att utövas?* Alternativen som respondenterna skulle ta ställning till kvarstod (se bilaga 9.1).

4.3 Analysmetod

Denna studie grundar sig på flera bivariata analyser, eftersom vi undersökt sambandet mellan kön, kvinna och man och attityder beträffande våld i nära relationer. Följaktligen var kön den oberoende variabeln medan attityder till våld i nära relationer var den beroende variabeln i vår bivariata analys (Eliasson 2022, s. 90, f). Eftersom vi ville mäta sambandet mellan våra ordinalvariabler och urskilja om de är statistiskt signifikanta, genomförde vi signifikanstest enligt Chi2 (Eliasson 2022, s. 92, f). Följaktligen har vi med hjälp av våra korstabellsanalyser och signifikanstest avgjort om vi kan förkasta våra nollhypoteser (Eliasson 2022, s. 102, f).

H1:

Nollhypotes: Det finns inget samband mellan kön och attityder om våld i nära relation.

Moithypotes: Det finns ett samband mellan kön och attityder om våld i nära relation.

H2:

Nollhypotes: Det finns inget samband mellan attityder och vilket kön våldsutövaren har.

Mothypotes: Det finns ett samband mellan attityder och vilket kön våldsutövaren har.

Vår initiala tanke var att enkätfråga ett beträffande respondenternas kön skulle koda med hjälp av siffrorna 1–3. Detta med anledning av att de respondenter som identifierat sig med könskategorin annat, inte ingick i studiens syfte och följaktligen uteslöts. Däremot identifierade sig ingen av respondenterna i egenskap av annat, vilket resulterade i att följande enkätfråga inte kodades om. Genom att vi har avgränsat populationen för denna studie till 18–29 åringar valde vi följaktligen att koda svarsalternativen för enkätfråga två, med hjälp av siffrorna 1–3 (Barmark & Djurfeldt 2020, sid 85, f). Detta med anledning av att de svar respondenter under 18 år respektive över 30 år givit uteslöts, eftersom de inte tillhör vår tilltänkta population. Följande enkätfråga redovisades med hjälp av en frekvenstabell (Barmark & Djurfeldt 2020, sid 109, f).

2. Hur gammal är du?

- Under 18 år → 1
- 18–29 år → 2
- Över 30 år → 3

Till följd av att de resterande enkätfrågorna innehåller fem svarsalternativ och analyserades med hjälp av en bivariat analys (Barmark & Djurfeldt 2020, s. 97, f), valde vi att genomföra en omkodning av dessa variabler enligt nedanstående sätt. Därtill uteslöts svarsalternativet “varken eller” i analysen av datamaterialet, eftersom studien ämnade att undersöka de respondenter som tagit ställning till datamaterialets påståenden. Enkätfrågorna tre till nio analyserades med hjälp av korstabeller (Barmark & Djurfeldt 2020, sid 131, f). Därtill analyserades frågeställning 1 avseende skillnader mellan könen och deras attityd till våld i nära relation samt frågeställning 3 beträffande orsaker till att våld i nära relationer fortlöper i samma korstabeller.

Instämmer helt (1) → Instämmer (1)

Instämmer delvis (2) → Instämmer (1)

Varken instämmer eller instämmer inte (3) → Varken eller (2)

Instämmer inte helt (4) → Instämmer inte (3)

Instämmer inte alls (5) → Instämmer inte (3)

4.4 Forskningsetik

Genom att denna studie utförts av två studenter inom ramen för utbildning på grundnivå omfattas följaktligen denna studie av studentundantaget, vilket medförde att en etikprövning inte behövde genomföras (Eldén 2020, s. 37, f). När vi beslutade om vilket syfte studien skulle ämna till att undersöka, genomförde vi ett etiskt övervägande. Vår initiala tanke var att undersöka omfattningen av våld i nära relationer bland unga vuxna. Till följd av att ämnet hade en etisk känslig karaktär samt att denna studie ska publiceras offentligt, korrigerade vi studiens syfte till att undersöka attityder till våld i nära relationer bland unga vuxna.

Denna studie uppfyllde informationskravet genom att ett informationsbrev bifogades med enkäten, vilket presenterades innan enkäten blev tillgänglig för respondenterna.

Informationsbrevet innehöll information beträffande studiens syfte, att respondenternas uppgift i undersökningen var att de tillhör vår tilltänkta population samt att deltagandet i enkäten var frivilligt. Genom att vi använde oss av en webbenkät bidrog det ytterligare till att respondenterna kunde bortse från vår enkät och således avstå från att besvara den (Eldén 2020, s. 30, f).

Innan respondenterna fick tillgång till enkäten kunde de ge sitt samtycke, genom att det fanns två valmöjligheter beträffande om respondenter samtyckte till att delta eller om de inte samtyckte till att delta. Vidare i informationsbrevet förklarade vi att respondenterna har rätt att avbryta sin medverkan i undersökningen när de vill under enkäten. Genom att vi delade vår enkät i Facebookgrupper kunde respondenterna således bestämma vilken tid under dygnet de ville besvara enkäten. Därutöver var vi medvetna om att vi delade enkäten med en anhörig, vilket kan haft en inverkan på frivilligheten att delta i undersökningen. Eftersom datainsamlingen genomfördes med hjälp av en webbenkät bidrog detta till att vi i denna studie undvek att en relation mellan respondenterna och oss i egenskap av studenter skapades. Följande resulterade i att studien uppfyller samtliga krav utifrån samtyckeskravet (Eldén 2020, s. 30, f).

För att uppfylla konfidentialitetskravet utformade vi enkäten på ett sådant sätt att personuppgifter inte behövde anges för att besvara enkäten. Informationen respondenterna

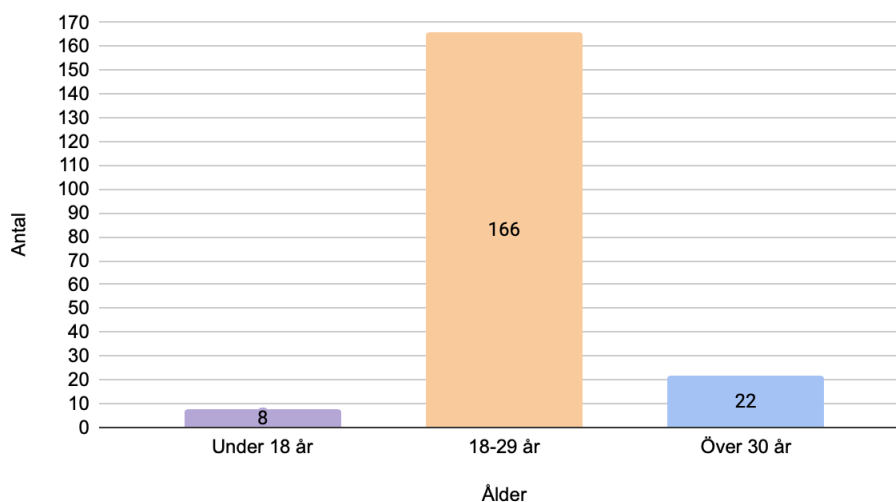
behövde uppge berör enbart respondenternas kön samt vilket åldersspann den enskilda individen befann sig inom. Därtill förblev respondenterna anonyma och kunde således inte identifieras, eftersom följande uppgifter inte var av en sådan karaktär att de kunde definieras i egenskap av etiskt känsliga (Eldén 2020, s. 30, f). Datamaterialet förvarades i ett dataprogram vid namn Sunet Survey och vid överföring till statistikprogrammet Jamovi, förvarade vi resultaten i våra datorer på ett sådant sätt att tredje part inte fick tillgång till datamaterialet. Efter avslutad undersökning har det insamlade datamaterialet raderats från samtliga dataprogram. Vidare har uppgifter som samlats in av respondenterna enbart använts i statistiksammanställningar för denna studie, vilket även framkom i informationsbrevet tillhörande enkäten. Således har vi säkerställt att denna studie uppfyllt nyttjandekravet (Eldén 2020, s. 31).

5. Resultat

I följande avsnitt kommer resultaten av enkätsvaren från 18–29 åringar att redovisas samt hur enkätsvaren skiljer sig mellan könen, kvinna och man. Dessutom kommer resultaten avseende de unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren att jämföras. Resultaten kommer att redovisas utifrån studiens frågeställningar, varav frågeställning ett *Finns det skillnader mellan könen, kvinna och man beträffande attityderna om våld i nära relationer*, kommer att kombineras i korstabellsanalyser tillsammans med studiens två andra frågeställningar.

5.1 Avgränsning av ålder

Diagram 1. Fördelning av ålder mellan respondenterna (n=196)

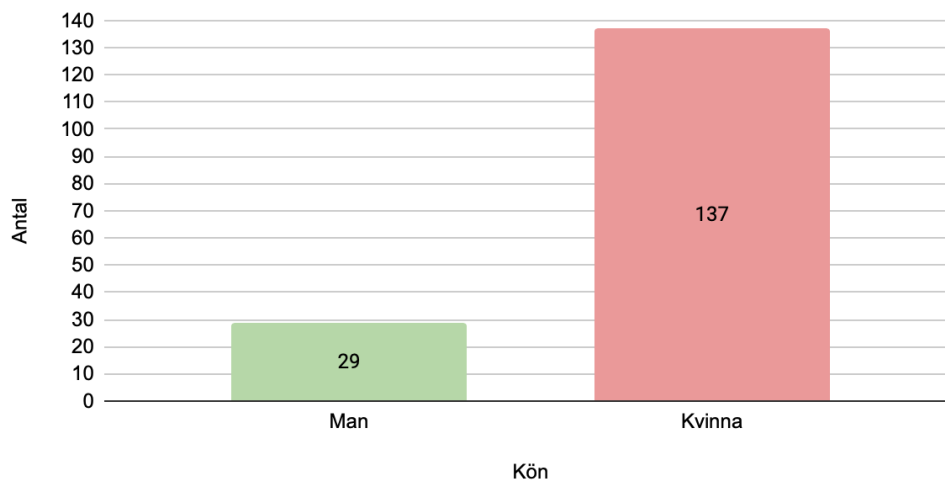

I diagram 1 redovisas fördelningen av ålder beträffande de respondenter som deltagit i vår enkätundersökning. Diagrammet indikerar att merparten av respondenterna ingår i ålderskategorin vi ämnar undersöka. Av totalt 196 respondenter, ingår 166 respondenter (84,7 procent) i ålderskategorin 18–29 år. Motsvarande var det 8 respondenter (4,1 procent) vilka var under 18 år och 22 respondenter (11,2 procent) vilka var över 30 år. De respondenter som befinner sig utanför ålderskategorin 18–29 år kommer att uteslutas i följande korstabeller, eftersom de inte ingår i den population studien har för avsikt att undersöka.

5.2 Fördelning av kön

Diagram 2. Könsfördelningen mellan respondenterna (n=166)

Könsfördelningen mellan antalet respondenter som befinner sig i åldrarna 18–29 år redovisas i diagram 2. Där framkommer att följande ålderskategori har ett högt antal respondenter vilka identifierar sig i egenskap av en kvinna, medan det förekommer ett lägre antal respondenter vilka identifierar sig i egenskap av en man. I följande ålderskategori var det 166 respondenter, varav 139 kvinnor (82,5 procent) och 29 män (17,5 procent) vilka besvarade enkäten. Detta resulterar i en skillnad på 65 procentenheter mellan könsfördelningen av respondenterna.

5.3 Skillnader i attityderna mellan könen kvinna och man

Till följd av att studien undersöker skillnader mellan unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren har. Har vi således valt att dela upp resultatet utifrån kategorierna fysiskt och psykiskt våld, eftersom vi enbart jämför skillnader i attityder bland unga vuxna och vilket kön våldsutövaren har på frågor avseende fysiskt våld.

5.3.1 Attityder till fysiskt våld

Tabell 3. Attityder till att kvinnor knuffar sin partner (n=146)

Det finns situationer där det är okej att kvinnor knuffar sin partner.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	13	55	68
	Procent	56,5 %	44,7 %	46,6 %
Instämmer inte	Antal	10	68	78
	Procent	43,5 %	55,3 %	53,4 %
Total	Antal	23	123	146
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X ² (1,N=146)=1,09,P=0,297			

Respondenternas attityder avseende om det finns situationer där det är okej att kvinnor knuffar sin partner redovisas i tabell 3. Utifrån tabellen går det att urskilja att 13 män (56,5 procent) och 55 kvinnor (44,7 procent) instämde med att det finns situationer där det är okej att en kvinna knuffar sin partner. Detta resulterar i att det sammanlagt var 68 respondenter (46,6 procent) vilka instämde med påståendet. Avseende fördelningen mellan könen beträffande respondenterna som inte instämde med påståendet var det 10 män (43,5 procent) och 68 kvinnor (55,3 procent). Totalt var det 78 respondenter (53,4 procent) som inte instämde med påståendet. Bortfallet på denna fråga bestod av en respondent vilket inte presenteras i korstabellen. Följaktligen framkommer det i tabell 3 att attityderna skiljer sig åt mellan könen kvinna och man, med 11,8 procentenheter. Därutöver går det att urskilja att majoritet av respondenterna inte tycker att det är okej att en kvinna knuffar sin partner.

Med hjälp av att vi gjort en korstabellsanalys framkommer det att det finns en liten skillnad beträffande sambandet mellan kön och attityd till att det är okej att en kvinna knuffar sin partner. För att ta reda på om sambandet är statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längs ner i tabell 3. Detta visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, eftersom P-värdet blev 0,297. Utifrån resultatet av signifikanstestet kan vi inte förkasta vår

nollhypotes H1 på denna fråga, eftersom det visar att det inte finns något samband mellan respondenternas kön och attityd till att det är okej att en kvinna knuffar sin partner.

Tabell 4. Attityder till att män knuffar sin partner (n = 150)

Det finns situationer där det är okej att män knuffar sin partner.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	10	42	52
	Procent	38,5 %	33,9 %	34,7 %
Instämmer inte	Antal	16	82	98
	Procent	61,5 %	66,1 %	65,3 %
Total	Antal	26	124	150
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X ² (1,N=150)=0,200,P=0,655			

I tabell 4 redovisas resultaten över respondenternas attityder till att det finns situationer där det är okej att män knuffar sin partner. Det var 10 män (38,5 procent) och 42 kvinnor (33,9 procent) som instämde med påståendet, vilket resulterar i att det var 52 respondenter (34,7 procent) vilka framförde en attityd att det i vissa avseende var okej att en man knuffa sin partner. Jämfört med respondenterna som instämde med påståendet var det 16 män (61,5 procent) och 82 kvinnor (66,1 procent) vilka inte instämde med påseendet. Följaktligen hade 98 respondenter (65,3 procent) attityden att det inte fanns situationer där det var befogat att en man knuffar sin partner. Utifrån tabell 4 framgår det att könsskillnaderna mellan attityderna skiljer sig åt med 4,6 procentenheter. Därutöver går det att urskilja att en majoritet av respondenterna inte tycker att det är okej att en man knuffar sin partner.

Genom att vi har gjort en korstabellsanalys framkommer det att det finns en marginell skillnad beträffande sambandet mellan kön och attityd till att det är okej att en man knuffar sin partner. Till följd av att vi vill ta reda på om sambandet är statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längs ner i tabell 4. Detta visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,655. Därmed kan vi inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, eftersom det inte finns något samband mellan respondenternas kön och attityd till att det är okej att en man knuffar sin partner.

På båda frågorna avseende fysiskt våld kan vi förkasta nollhypotesen H2, eftersom det framkommer en tydlig skillnad mellan attityderna. Sammanlagt var det 46,6 procent av det totala antalet respondenter vilka instämde med att det är okej att en kvinna knuffar sin partner, medan det var 34,7 procent vilka instämde med att det är okej att män knuffar sin partner. Följaktligen finns det en attityd hos respondenterna att det är mer okej att kvinnor använder fysiskt våld jämfört med män.

5.3.2 Attityder till psykiskt våld

Tabell 5. Attityder till att kalla sin partner hora (n=165)

Det finns situationer där det är okej att kalla sin partner hora.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	4	7	11
	Procent	13,8 %	5,1 %	6,7 %
Instämmer inte	Antal	25	129	154
	Procent	86,2 %	94,9 %	93,3 %
Total	Antal	29	136	165
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X ² (1,N=165)=2,87,P=0,090			

Resultatet över respondenternas attityder till att kalla sin partner hora redovisas med hjälp av tabell 5. Totalt var det 11 respondenter (6,7 procent) vilka instämde med påståendet, varav könsfördelningen mellan respondenterna var 4 män (13,8 procent) och 7 kvinnor (5,1 procent). Däremot var det 25 män (86,2 procent) och 129 kvinnor (94,9 procent) vilka ansåg att det inte fanns situationer där det är okej att kalla sin partner hora. Detta resulterade i att 154 respondenter (93,3 procent) inte instämde med påståendet. Baserat på de attityder som framkommer i tabell 5, finns det en könsskillnad mellan respondenternas attityder på 8,7 procentenheter. Därutöver går det att urskilja att en majoritet respondenterna inte tycker att det är okej att kalla sin partner hora.

I tabell 5 framkommer det att en liten skillnad beträffande sambandet mellan kön och inställning till att det är okej att kalla sin partner för hora. För att ta reda på om sambandet var statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längs ner i tabell 5. Signifikanstestet visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,090. Däremot var resultatet enbart 0.04 procentenheter från att vara statistiskt signifikant. Utifrån följande resultat kan vi inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, med anledning av att det inte finns ett tillräckligt tydligt samband mellan könet respondenten identifierar sig med och attityder till att det finns situationer där det är okej att kalla sin partner hora.

Tabell 6. Attityder om att sprida rykte om ens före detta partner (n=166)

Det finns situationer där det är okej att hitta på att ens partner varit otrogen och sprida detta efter att relationen tagit slut.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	0	3	3
	Procent	0,0 %	2,2 %	1,8 %
Instämmer inte	Antal	29	134	163
	Procent	100,0 %	97,8 %	98,2 %
Total	Antal	29	137	166
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X2(1,N=166)=0,647,P=0,421			

Med hjälp av tabell 6 presenteras respondenternas attityder avseende om det finns situationer där det är okej att sprida rykte om sin före detta partner. Utifrån de resultat som framkommer i tabellen går det att urskilja att 0 män (0,0 procent) och 3 kvinnor (2,2 procent) instämde med påståendet. Detta resulterar i att 3 respondenter (1,8 procent) framför en attityd att det finns situationer där det är okej att hitta på att ens partner varit otrogen och sedan sprida detta efter att relationen avslutas. Däremot var det totalt 163 respondenter (98,2 procent), varav 29 män (100 procent) och 134 kvinnor (97,8 procent) som inte instämde med påståendet. Således går det att urskilja att majoriteten av respondenterna har en attityd beträffande att det inte är okej att sprida rykten om ens före detta partner. Därtill skiljer sig attityderna mellan könen kvinna och man med 2,2 procentenheter. Följaktligen framkommer det en marginell skillnad

beträffande sambandet mellan kön och attityd till att det är okej att sprida rykten om ens tidigare partner.

Med anledning av att vi undersöker om könsskillnader mellan respondenternas attityder är statistiskt signifikant, genomförde vi ett Chi2-test vilket redovisas längs ner i tabell 6. Detta visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,421.

Följaktligen kan vi inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, till följd av att signifikanstestet visar att det inte finns något samband mellan respondenternas kön och attityder beträffande om det finns situationer där det är okej att sprida rykten om sin partner efter att relationen tagit slut.

Tabell 7. Attityder om att kontrollera hur ens partner klär sig (n=161)

Det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	3	2	5
	Procent	11,1 %	1,5 %	3,1 %
Instämmer inte	Antal	24	132	156
	Procent	88,9 %	98,5 %	96,9 %
Total	Antal	27	134	161
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X2(1,N=161)=6,91,P=0,009			

I tabell 7 redovisas resultatet över respondenternas attityder till att det finns situationer där det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig. I tabellen framkommer det att 3 män (11,1 procent) och 2 kvinnor (1,5 procent) instämde med påståendet, vilket resulterar i att det sammanlagt var 5 respondenter (3,1 procent) vilka uppgav en attityd att det finns situationer där det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig. Medan 156 respondenter (96,9 procent) inte instämde med påståendet, varpå svarsfördelningen mellan könen var 24 män (88,9 procent) och 132 kvinnor (98,5 procent). Följaktligen visar resultatet att majoriteten av respondenterna inte tycker att det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig. Därutöver går det att urskilja utifrån resultatet som presenteras i tabell 7, att det finns en könsskillnad mellan respondenternas attityder med 9,6 procent.

Genom att vi gjort en korstabellanalys framkommer det att det finns en skillnad mellan respondenternas kön och deras attityd till påståendet. För att ta reda på om sambandet var statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längs ner i tabell 7. Detta visade att sambandet var statistiskt signifikant, eftersom P-värdet blev 0,009. Därmed kan vi förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, eftersom P-värdet fastställer att det finns ett samband mellan könen, kvinna och man och attityder till att det är okej att kontrollera ens partners kläder.

Tabell 8. Attityder om att kontrollera vem ens partner umgås med (n=152)

Det är okej att kontrollera vem ens partner umgås med.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	6	9	15
	Procent	23,1 %	7,1 %	9,9 %
Instämmer inte	Antal	20	117	137
	Procent	76,9 %	92,9 %	90,1 %
Total	Antal	26	126	152
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X2(1,N=152)=6,15,P=0,013			

Respondenternas attityder avseende att det är okej att kontrollera vem ens partner umgås med redovisas i tabell 8. Det var 6 män (23,1 procent) och 9 kvinnor (7,1 procent) vilka instämde med påståendet, vilket totalt blir 15 respondenter (9,9 procent). Däremot var det 137 respondenter (90,1 procent) som framförde en attityd beträffande att det inte är okej att kontrollera vem ens partner umgås med, varav könsfördelningen mellan respondenterna var 20 män (76,9 procent) och 117 kvinnor (92,9 procent). Således går det att urskilja att majoriteten av respondenterna, inte tycker att det är okej att kontrollera vem ens partner umgås med. Därutöver framkommer det att attityderna mellan de kvinnliga respondenterna och de manliga respondenterna skiljer sig med 16,0 procentenheter.

Till följd av att vi vill undersöka om samband mellan kön och attityd är statistiskt signifikant, har vi genomfört ett Chi2-test, vilket redovisas längst ner i tabell 8. Resultatet visade att

sambandet var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,013. Således kan vi förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, genom att det finns ett samband mellan respondenternas attityder till att det är okej att kontrollera vem ens partner umgås med och vilket kön respondenterna identifierar sig som.

5.4 Unga vuxnas identifiering av orsaker till att våld i nära relation fortlöper

Tabell 9. Tidigare erfarenheter av våld inom familjen (n=158)

Tidigare erfarenhet av våld inom familjen.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	28	123	151
	Procent	100,0 %	94,6 %	95,6 %
Instämmer inte	Antal	0	7	7
	Procent	0,0 %	5,4 %	4,4 %
Total	Antal	28	130	158
	procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X ² (1,N=158)=1,58, P=0,209			

I tabell 9 presenteras respondenternas attityder beträffande om tidigare erfarenheter av våld inom familjen kan vara en bidragande faktor till att våld i nära relationer fortsätter att utövas. Utifrån tabellen går det att urskilja att 28 män (100 procent) och 123 kvinnor (94,6 procent) instämde med påståendet, vilket resulterar i att 151 respondenter (95,6 procent) har en attityd avseende att tidigare erfarenheter kan vara en orsak till att våld i nära relation fortlöper. Jämfört med respondenterna som instämde med påståendet var det 7 respondenter (4,4 procent) som inte instämde med påståendet. Avseende könsfördelningen mellan respondenterna vilka inte instämde var det 0 män (0,0 procent) och 7 kvinnor (5,4 procent). Därtill framkommer det att en majoritet av respondenterna tycker att tidigare erfarenheter av våld inom familjen kan vara en orsak till att våld i nära relation fortlöper. Baserat på attityderna som redovisas i tabell 9, finns det en skillnad på 5,4 procentenheter mellan de kvinnliga respektive de manliga respondenternas attityder.

Med hjälp av att vi gjort en korstabellsanalys framkommer det en marginell skillnad beträffande sambandet mellan kön och attityd. För att ta reda på om sambandet är statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längst ner i tabell 9. Detta visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,209. Därmed kan vi inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, till följd av att resultat visar att det inte finns något samband mellan kön och responderas attityd beträffande om tidigare erfarenheter av våld inom familjen kan vara en orsak till att våld i nära relation fortsätter att utövas.

Tabell 10. Tillgänglighet av sociala medier (n=107)

Tillgängligheten av sociala medier.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	13	52	65
	Procent	56,5 %	61,9 %	60,7 %
Instämmer inte	Antal	10	32	42
	Procent	43,5 %	38,1 %	39,3 %
Total	Antal	23	84	107
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X2 (1,N=107)=0,219, P=0,639			

Resultatet över respondenternas attityder till att tillgängligheten av sociala medier kan vara en orsak till att våld i nära relationer fortlöper redovisas i tabell 10. Könsfördelningen mellan respondenterna som instämde med påståendet var 13 män (56,5 procent) och 52 kvinnor (61,9 procent). Totalt var det 65 respondenter (60,7 procent) som framförde en attityd beträffande att tillgängligheten av sociala medier bidrar till att våld i nära relationer fortsätter att utövas. Därutöver går det att urskilja att 42 respondenter (39,3 procent), varav 10 män (43,5 procent) och 32 kvinnor (38,1 procent) inte instämde med påståendet. Utifrån tabell 10 framgår det att majoritet av respondenterna tycker att tillgängligheten av sociala medier bidrar till våld i nära relation fortsätter att utövas. Därutöver går det att urskilja att attityderna skiljer sig mellan könen, kvinna och män med 5,4 procentenheter. Följaktligen framkommer det en marginell skillnad beträffande sambandet mellan kön och respondenternas attityd.

Genom att vi vill undersöka om sambandet är statistiskt signifikant, har vi genomfört ett Chi2-test, vilket redovisas längst ner i tabell 10. Signifikanstestet visar att sambandet inte var statistisk signifikant, med anledning av att P-värdet blev 0,639. Följaktligen kan vi inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, eftersom det inte finns något samband mellan respondenternas kön och deras attityd till att tillgängligheten av sociala medier bidrar till att våld i nära relationer fortlöper.

Tabell 11. Inga tidigare erfarenheter av partnerrelationer (n=129)

Inga tidigare erfarenheter av partnerrelationer		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	8	58	66
	Procent	36,4 %	54,2 %	51,2 %
Instämmer inte	Antal	14	49	63
	Procent	63,6 %	45,8 %	48,8 %
Total	Antal	22	107	129
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X2 (1,N=129)=2,32,P=0,127			

Med hjälp av tabell 11 presenteras respondenternas attityder till att ingen tidigare erfarenhet av partnerrelationer resulterar i att våld i nära relationer fortsätter att utövas. Det var 8 män (36,4 procent) och 58 kvinnor (54,2 procent) vilka instämde med påståendet, vilket resulterar i att det sammanlagt var 66 respondenter (51,2 procent) vilka uppgav en attityd avseende att ingen tidigare erfarenhet av partnerrelationer kan vara en bidragande faktor till att våld i nära relation fortlöper. Medan 63 respondenter (48,8 procent) inte instämde med påståendet, varav svarsfördelningen mellan respondenternas kön var 14 män (63,6 procent) och 49 kvinnor (45,8 procent). Följaktligen går det att urskilja att majoriteten av respondenterna är av uppfattningen att ingen tidigare erfarenhet av partnerrelationer bidrar till att våld i nära relationer fortsätter att utövas. Baserat på resultatet utifrån tabell 11 skiljer sig respondenternas attityder mellan könen, kvinna och man, med 17,8 procentenheter.

I tabell 11 framkommer det en skillnad beträffande sambandet mellan kön och attityd. För att ta reda på om sambandet är statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längst ner i tabell 11. Detta visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,127. Genom att resultatet visar att det inte finns något samband mellan respondenternas attityd till att ingen tidigare erfarenhet av partnerrelationer resulterar i att våld i nära relation fortlöper och kön, kan vi därmed inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga.

Tabell 12. Könsskillnader mellan kvinna och man (n=130)

Könsskillnader mellan kvinna och man.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	10	98	108
	Procent	47,6 %	89,9 %	83,1 %
Instämmer inte	Antal	11	11	22
	Procent	52,4 %	10,1 %	16,9 %
Total	Antal	21	109	130
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X ² (1,N=130)=22,4,P=0,001			

Respondenternas attityder till att könsskillnader mellan kvinna och man kan vara en orsak till att våld i nära relation fortlöper redovisas i tabell 12. Utifrån tabellen går det att urskilja att 10 män (47,6 procent) och 98 kvinnor (89,9 procent) instämde med påståendet. Sammanlagt framför 108 respondenter (83,1 procent) en attityd beträffande att könsskillnader mellan kvinna och man bidrar till att våld i nära relation fortsätter att utövas. Avseende fördelningen mellan könen beträffande respondenterna som inte instämde med påståendet var det 11 män (52,4 procent) och 11 kvinnor (10,1 procent). Detta resulterar i att det totalt var 22 respondenter (16,9 procent) vilka inte instämde med påståendet. Bortfallen på denna fråga bestod av en respondent vilket inte presenteras i korstabellen. Utifrån resultatet vilket presenteras i tabellen framkommer det att majoriteten av respondenterna är av uppfattningen att könsskillnader mellan kvinna och man kan vara en bidragande faktor till att våld i nära relation fortlöper. Därutöver går det att urskilja att attityderna skiljer sig mellan de kvinnliga

respektive de manliga respondenterna med 42,3 procentenheter. Således uppenbara sig en markant skillnad beträffande sambandet mellan kön och attityd.

Med anledning av att vi undersöker om sambandet är statistiskt signifikant mellan kön och attityd har vi genomfört ett Chi2-test, vilket redovisas längst ner i tabell 12. Detta visade att sambandet var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,001. Därmed kan vi förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, eftersom det finns ett statistik samband mellan respondenternas kön och attityd till att könsskillnader mellan kvinna och man kan vara en orsak till att våld i nära relation fortsätter att utövas.

Tabell 13. Kunskapsbrist hos föräldrarna (n=135)

Kunskapsbrist hos föräldrarna		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	16	86	102
	Procent	64,0 %	78,2 %	75,6 %
Instämmer inte	Antal	9	24	33
	Procent	36,0 %	21,8 %	24,4 %
Total	Antal	25	110	135
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X2(1,N=135)=2,22,P=0,136			

I tabell 13 presenteras resultatet över respondenternas attityd till att kunskapsbrist hos föräldrarna kan vara en bidragande faktor till att våld i nära relation fortlöper. Totalt var det 102 respondenter (75,6 procent) vilka instämde med påståendet, varav könsfördelningen mellan respondenterna var 16 män (64,0 procent) och 86 kvinnor (78,2 procent). Däremot var det 9 män (36,0 procent) och 24 kvinnor (21,8 procent) vilka hade en attityd avseende att kunskapsbrist hos förädlarna inte är en bidragande faktor till att våld i nära relation fortsätter att utövas. Sammanlagt var det 33 respondenter (24,4 procent) vilka inte instämde med påståendet. Följaktligen framkommer det att respondenterna i en övervägande del är av uppfattningen att kunskapsbrist hos föräldrarna bidrar till att våld i nära relation fortlöper. Därtill skiljer sig attityderna mellan könen kvinna och man med 14,2 procentenheter.

Genom att vi har gjort en korstabellsanalys framkommer en skillnad beträffande sambandet mellan kön och attityd. För att ta reda på om sambandet är statistiskt signifikant genomförde vi ett Chi2-test, vilket redovisas längst ner i tabell 13. Detta visade att sambandet inte var statistiskt signifikant, genom att p-värdet blev 0,136. Utifrån resultatet av signifikanstestet kan vi inte förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga, eftersom det inte finns något samband mellan respondenternas kön och deras attityd till att kunskapsbrist hos föräldrarna kan vara en bidragande orsak till att våld i nära relation utövas.

Tabell 14. Brist på stöd och skydd från skolan (n=135)

Brist på stöd och skydd från skolan.		Man	Kvinna	Total
Instämmer	Antal	11	104	115
	Procent	52,4 %	91,2 %	85,2 %
Instämmer inte	Antal	10	10	20
	Procent	47,6 %	8,8 %	14,8 %
Total	Antal	21	114	135
	Procent	100,0 %	100,0 %	100,0 %
Chi2-test	X ² (1,N=135)=21,2,P=0,001			

Resultatet över respondenternas attityder till att brist på stöd och skydd från skolan bidrar till att våld i nära relation fortlöper redovisas med hjälp av tabell 14. Det var 11 män (52,4 procent) och 104 kvinnor (91,2 procent) vilka instämde med påståendet, vilket resulterar i att det sammanlagt var 115 respondenter (85,2 procent) vilka uppgav en attityd till att brist på stöd och skydd från skolan kan vara en orsak till att våld i nära relation fortsätter att utövas. Medan 20 respondenter (14,8 procent) inte instämde med påståendet, varav fördelningen mellan könen var 10 män (47,6 procent) och 10 kvinnor (8,8 procent). Utifrån tabell 14 framgår det att könsskillnaderna mellan attityderna skiljer sig åt med 38,8 procentenheter. Därutöver går det att urskilja att majoriteten av respondenterna anser att brist på stöd och skydd från skolan bidrar till att våld i nära relationer fortsätter att utövas.

Till följd av att vi gjort en kostabellsanalys framkommer det en markant skillnad beträffande sambandet mellan kön och respondenternas attityd. Genom att vi vill undersöka om sambandet är statistiskt signifikant, genomförde vi ett Chi2-test vilket redovisas längst ner i tabell 14. Detta visade att sambandet var statistiskt signifikant, genom att P-värdet blev 0,001. Således kan vi uttala oss om att det finns ett samband mellan kön och respondenternas identifiering av att brist på stöd och skydd från skolan kan vara en orsak till att våld i nära relation fortlöper. Detta resulterar i att vi kan förkasta nollhypotesen H1 för denna fråga.

6. Diskussion

Syftet med denna studie var att undersöka hur unga vuxnas attityder beträffande fenomenet våld i nära relationer skiljer sig mellan könen, kvinna och man. Detta resulterade i tre frågeställningar, vilka besvaras i nedanstående diskussion. Diskussionen grundar sig på en analys av datamaterialet med hjälp av genusteorin och resultat tidigare forskning presenterat.

6.1 Finns det skillnader mellan könen, kvinna och man beträffande attityder till våld i nära relationer

Studiens första frågeställning är utformad på följande sätt *Finns det skillnader mellan könen, kvinna och man beträffande attityderna om våld i nära relationer*. Den första frågeställningen kommer att presenteras i två delar där avsnitt 6.1.1 belyser skillnader mellan könen avseende fysiskt våld. Avsnittet avseende fysiskt våld kommer diskuteras med hjälp av den tidigare forskning som presenterats. Därtill kommer skillnader mellan könen avseende psykiskt våld att diskuteras i avsnitt 6.1.2. Avsnittet avseende psykiskt våld kommer diskuteras med hjälp av tidigare forskning samt genusteorin.

6.1.1 Fysiskt våld

Av alla respondenter fanns det en samstämmighet i attityderna beträffande att det inte finns situationer där det är acceptabelt att fysiskt våld utövas i en nära relation. Av det totala antalet respondenter var det 53,4 procent vilka inte instämde med att det finns situationer där det är okej att en kvinna knuffar sin partner och 65,3 procent vilka inte instämde med att det finns situationer där det är okej att en man knuffar sin partner.

Utifrån tidigare forskning hade vi förväntat oss att de kvinnliga respondenterna skulle framföra en högre acceptans av psykiskt våld i en partnerrelation, jämfört med de manliga respondenterna. Detta med anledning av att unga kvinnor i en större utsträckning blir utsatta för psykiskt våld i nära relationer, då de kan vara utsatta för den maktskillnad som genusteorin beskriver. Följaktligen kan det medföra en ökad utsatthet och därmed är det möjligt att kvinnor kan relatera till våld i nära relation. (Cava et al. 2023; Chung 2005; Danielsson et al. 2009; Korkmaz, Överlien & Lagerlöf 2022). Beträffande respondenternas attityder fanns det ingen könsskillnad mellan kvinnor och män, avseende fysiskt våld. Följaktligen motsvarande inte resultatet det tidigare forskning presenterat.

6.1.2 Psykiskt våld

Bland respondenterna fanns en överensstämmande attityd bland respondenterna avseende de enkätfrågor som berör psykiskt våld. På samtliga påståenden var det över 90 procent av alla respondenterna vilka inte instämde med att olika former av psykiskt våld är acceptabelt i en nära relation. Vårt signifikantstest visade att det fanns en könsskillnad mellan attityderna beträffande två former av psykiskt våld. Påståendena omfattade om det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig samt vem ens partner umgås med. Det var 11,1 procent av de manliga respondenterna vilka ansåg att det var okej att kontrollera hur ens partner klär sig, medan 1,5 procent kvinnliga respondenterna instämde med påståendet. Vidare var det 23,1 procent av de manliga respondenterna vilka ansåg att det var okej att kontrollera vem ens partner umgås med, medan 7,1 procent av de kvinnliga respondenterna instämde med påståendet

Vidare hade vi förväntat oss utifrån vad tidigare forskning redovisat att respondenterna skulle uppge en högre grad av acceptans gentemot psykiskt våld jämfört med fysiskt våld, eftersom det psykiska våldet är mer förekommande. Därutöver redovisar tidigare forskning att unga vuxna har en negativ attityd mot fysiskt våld medan det finns en högre tolerans för psykiskt våld (Danielsson et al. 2009; Cava et al. 2023; Korkmaz, Överlien & Lagerlöf 2022; Noonan & Charles 2009). Respondenterna hade sammanlagt en högre acceptans mot fysiskt våld jämfört med psykiskt våld, vilket inte överensstämmer med tidigare forskning. Däremot fanns det en könsskillnad mellan de kvinnliga och manliga respondenterna varpå de manliga respondenterna uppgav en högre tolerans gentemot användningen av psykiskt våld.

Utifrån genusteorin krävs det att mannen upprätthåller sin dominans och manlighet för att inte riskera att bli svag och därmed kvinnlig. Därtill finns det en inbyggd rädsla i att förlora sin

maskulinitet vilket bidrar till att mannen måste arbeta för att förbli manlig. En förklaring till att de manliga respondenterna i högre grad anser att psykiskt våld i egenskap av kontroll är accepterat kan grunda sig i att de vill upprätthålla sin manlighet. Det framkommer att de manliga respondenternas attityder förhåller sig till de stereotypa normerna om manlighet, där kontroll av sin partner kan utgöra ett tillvägagångssätt för att upprätthålla maskuliniteten.

Dessutom går det att antyda utifrån genusteorin att skillnaderna mellan attityderna utifrån könen, kvinna och man, grundar sig på den struktur genuskontraktet skapar. Utgångspunkten för genuskontraktet är att mannen har förpliktelser, vilka utgår ifrån att mannen ska ta hand om sin kvinna genom att bland annat beskydda henne. Detta kan förklara varför de manliga respondenterna framför en accepterande attityd till att användningen av psykiskt våld i egenskap av kontroll är okej. Detta med anledning av att genuskontraktet skapar en idealtypisk föreställning beträffande vad mannens skyldigheter är i en partnerrelation, vilket bland annat är kontroll.

Slutsatsen vilket går att dra är att respondenterna sammanlagt har en negativ attityd gentemot fysiskt och psykiskt våld i en partnerrelation. Därutöver kan vi urskilja att det finns könsskillnader mellan attityderna, beträffande två former av psykiskt våld vilket omfattas av kontroll. Anledningen till att skillnader mellan de kvinnliga och manliga respondenternas attityder enbart framkommer på följande frågor kan grunda sig på att det finns en tydlig förväntning på att mannen ska upprätthålla en dominans och manlighet i sitt agerande. Dessutom finns det olika förväntningar på vad en kvinna respektive en man har för skyldigheter i en partnerrelation, vilket skapar idealtypiska föreställningar beträffande hur de bör uppträda. Sammantaget går det att dra slutsatsen att det finns könsskillnader avseende unga vuxnas attityder beträffande våld i nära relation. Däremot påverkas könsskillnaderna mellan attityderna av vilken typ av våld som utövas.

Vidare kan vi urskilja en begränsning i våra enkätfrågor genom att de är konstruerade utifrån specifika former av fysiskt och psykiskt våld. Detta resulterar i att vi enbart kan uttala oss om responderas attityder avseende de former av våld vilka ingår i datamaterialet.

6.2 Finns det skillnader mellan unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren har

Studiens andra frågeställning belyser *Finns det skillnader mellan unga vuxnas attityder beträffande vilket kön våldsutövaren har*. Av det totala antalet respondenterna var det 46,6 procent vilka instämde med att det är okej att kvinnor knuffar sin partner, medan det var 34,7 procent vilka instämde med att det är okej att män knuffar sin partner. Här framkommer en skillnad mellan attityderna, beträffande att det är okej att kvinnor använder fysiskt våld jämfört med män. Utifrån tidigare forskning hade vi förväntat oss att unga vuxna hade uppfattningen att när en kvinna använder fysiskt våld mot sin partner finns det en bakomliggande orsak. Detta i egenskap av att kvinnans partner sagt något opassande, vilket resulterar i att användningen av fysiskt våld blir situationsbundet (Noonan & Charles 2009). I resultatet från datamaterialet går det att urskilja att unga vuxna instämde i en högre grad med att det fanns situationer där det var okej att en kvinna använder fysiskt våld. Detta indikerar att unga vuxna anser att det är mer allvarligt när en man använder fysiskt våld jämfört med om en kvinna gör det.

Respondenternas framför att det är mer okej att en kvinna använder fysiskt våld, vilket utifrån genusteorin kan förklaras med hjälp av att kvinnan jämfört med mannen är det svagare könet utifrån ett biologiskt perspektiv. Kvinnan är följaktligen av en annan art än mannen och kommer alltid att "felas" utifrån biologiska förutsättningar, vilket medför att kvinnan uppfattas i egenskap av något defekt. På motsatt sätt definieras mannen inom genusteorin besitta egenskaper i form av styrka och förstånd, vilket medför att han biologiskt sett betraktas som det starkare könet. Detta resulterar i att kvinnan och mannen betraktas utifrån ett normativt synsätt, vilket kan förklara att respondenterna framför en accepterande attityd mot att kvinnor använder våld i partnerrelationer. Ovanstående tankesätt i kombination med att kvinnan betraktas som svagare än mannen kan ge en förklaring till varför våld utövat av en man anses allvarligare än våld utövat av en kvinna.

Parallellt med respondenternas attityd och vad tidigare forskning redovisat beträffande att det är befogat att en kvinna utövar fysiskt våld beroende på situationen. Går det att urskilja utifrån genusteorin att respondenternas attityd kan grunda sig på att kvinnan försöker bryta sig loss från den struktur genuskontraktet skapar. Det finns en accepterande attityd mot kvinnans användning av våld eftersom det är mannens beteenden vilket skapar förutsättningarna för att

kvinnan ska kunna bryta sig loss. Anledningen till mannens beteende är att det ligger i hans natur att dra i väg, skapa förändring eller avvika från genuskontraktets förpliktelser. Detta resulterar i att kvinnans agerande blir ett resultat av mannens beteende, vilket medför en acceptans bland respondenternas attityder eftersom kvinnans användning av våld blir situationsbundet.

Slutsatsen vilket kan dras utifrån ovanstående är att respondenterna framför en mer accepterande attityd gentemot att en kvinna utövar fysiskt våld mot sin partner jämför med om en man utövar fysiskt våld mot sin partner. Detta med anledningen av att könen utifrån genusteorin är konstruerade på olika sätt utifrån ett biologiskt perspektiv, där mannen betraktas i egenskap av det starka och dominerande könet medan kvinnan betraktas som det svaga. Till följd av könen olika förutsättningar kan detta resultera i att det finns skillnader mellan attityderna beroende på om det är en kvinnlig respektive manlig utövare.

Vidare finns det begränsningar i vår studie beträffande den andra frågeställningen, genom att vi enbart konstruerat enkätfrågorna avseende fysiskt våld utifrån vilket kön förövaren har. För att fördjupa underlaget för följande frågeställning hade enkätfrågorna beträffande psykiskt våld kunnat konstrueras på liknande sätt. Detta med anledning av att det hade resulterat i en djupare diskussion beträffande skillnader i attityderna beroende på om förövaren var manlig respektive kvinnlig.

6.3 Vilka faktorer identifierar unga vuxna som orsaker till att våld i nära relation fortlöper

Studiens tredje frågeställning undersökte *vilka faktorer identifierar unga vuxna som orsaker till att våld i nära relation fortlöper*. Denna frågeställning besvaras nedan tillsammans med frågeställningen om skillnader mellan könen beträffande attityder till våld i nära relationer. Av alla respondenterna fanns det en samstämmighet i attityderna, vilket resulterar i att vi kan dra slutsatsen att unga vuxna identifierar samtliga faktorer som bidragande till att våld i nära relation fortsätter att utövas. Därtill återfanns enbart könsskillnader beträffande respondenternas attityder på följande alternativ, könsskillnader mellan kvinna och man samt brist på stöd och skydd från skolan. En faktor till att vi enbart återfanns skillnader mellan attityderna på dessa två alternativen kan vara att de är mer konkreta orsaker till att våld i nära relation fortlöper. Dessutom kan en möjlig förklaring vara att respondenterna utifrån vilket

kön de identifierar sig som kan relatera till de två alternativen på olika sätt, vilket kan resultera i att attityderna skiljer sig åt.

6.3.1 Könsskillnader mellan kvinna och man

Totalt var det 89,9 procent av de kvinnliga respondenterna vilka instämde med att könsskillnader mellan kvinnor och män bidrar till att våld i nära relationer fortlöper, därtill var det endast 47,6 procent av de manliga respondenterna vilka instämde med påståendet. Här framkommer en skillnad mellan könen, kvinna och man, beträffande attityderna gentemot följande påstående.

Utifrån tidigare forskning hade vi förväntat oss att de kvinnliga respondenterna i en högre grad jämfört med de manliga respondenterna, skulle instämma med att könsskillnader är en bidragande faktor. Detta med anledning av sambandet mellan att bli utsatt för våld i nära relation och kön grundar sig på de traditionella könsrollerna i samhället. Dessutom presenteras en medvetenhet hos unga kvinnor avseende att en hälsosam relation grundar sig på jämställdhet, däremot redogör de unga kvinnorna att deras erfarenheter av partnerrelationer har bestått av en maktobalans och begränsningar (Danielsson 2009; Davies 2009; Keilholtz, Spencer och Palmer 2022; Korkmaz, Överlien & Lagerlöf 2022). I resultatet framkommer att det finns könsskillnader avseende attityder mellan de kvinnliga och manliga respondenterna, vilket ligger i linje med vad tidigare forskning redovisat.

Utifrån genusteorin definieras kvinnan i egenskap av det svagare könet, till följd av att de betraktas i egenskap av en ofullgången man. Detta resulterar i att ett normativt synsätt skapas, varav kvinnan bland annat betraktas vara underordnad mannen. Följaktligen skapas det tydliga könsskillnader mellan könen, kvinna och man. Genom att kvinna ständigt vägs och mäts mot mannen och alltid visar sig vara det sämre könet, blir således könsrollerna mer påtagliga för kvinna, vilket kan förklara varför de kvinnliga respondenterna framför en attityd av att könsskillnader kan vara en bidragande faktor till att våld i nära relation fortsätter att utövas. En förklaring till varför de manliga respondenterna i lägre utsträckning identifierar könsskillnader i egenskap av en faktor, kan vara att mannen inom genusteorin betraktas som överordnad kvinna. Följaktligen påverkas inte de manliga respondenterna av könsrollerna i samma omfattning som kvinnor.

Dessutom går det att urskilja utifrån genusteorin att skillnaderna beträffande de kvinnliga respektive de manliga respondenternas attityder grundar sig på genuskontraktet. Det kan vara så att det finns en större medvetenhet hos kvinnor beträffande vilken inverkan könsskillnader har, däremot kan vi inte vara säkra på att det beror på det. En anledning till att det finns en större medvetenhet hos de kvinnliga respondenterna beträffande vilken inverkan könsskillnader har, eftersom kvinnorna till följd av genuskontrakt kan uppleva att deras fri- och rättigheter begränsas jämfört med mannen. Anledningen till att kvinnan begränsas grundar sig i att kvinnor enligt genuskontraktet inte har rätt att lämna hemmet, utan hennes uppgift är att föda barn och att sköta hemmets arbeten. Detta resulterar i att de olika könen tänker utifrån de villkor deras genus medför, vilket kan förklara varför de kvinnliga respektive de manliga respondenternas attityder skiljer sig åt. Därtill kan genusteorin förklara kvinnors attityd gentemot könsskillnader, eftersom de enligt genusteorin förväntas inta en underordnad plats i förhållande till mannen för att inte rubba ordningen.

Det kan tolkas som att de kvinnliga respondenterna intar platsen på grund av den stereotypa ordningen som enligt genusteorin råder i samhället. Även om genuskontraktet inte är lika styrande idag uppstår trots detta genuskonflikten, där det manliga anses vara normen. Utifrån resultatet går det att tolka att kvinnor i viss omfattning fortfarande påverkas av könsskillnader. Således kan det ge en förklaring till varför de kvinnliga respondenterna uppger en attityd om att könsskillnader i samhället kan vara en bidragande orsak till att våld i nära relation fortlöper.

6.3.2 Brist på stöd och skydd från skolan

Totalt var det 91,2 procent av de kvinnliga respondenterna vilka instämde med att brist på stöd och skydd från skolan bidrar till att våld i nära relation fortlöper, medan det var 52,4 procent av de manliga respondenterna vilka instämde med följande påstående. Här framkommer en skillnad mellan könen, kvinna och man, beträffande attityderna gentemot följande påstående. Sammantaget var det 85,2 procent av det totala antalet respondenter vilka instämde med påståendet. Utifrån tidigare forskning hade vi förväntat oss att ett övervägande antal respondenter skulle framföra en attityd om att skolans stöd och skydd för elever som varit utsatta för våld i nära relation, är en avgörande faktor om våldet fortsätter utövas (Korkmaz & Överlien 2020). Respondenterna hade sammanlagt en överensstämmande attityd, vilket ligger i linje med de resultat tidigare forskning presenterat.

Beträffande könsskillnaderna vilket framkommer i resultat från datamaterialet, betraktas mannen utifrån genusteorin som normen och samhället är således skapat utefter mannen. Till följd av detta är samhällets resurser anpassade efter mannen, vilket bidrar till att det är svårare för kvinnan att ta plats. En förklaring till att fler kvinnor instämmer i att brist på stöd och skydd från skolan kan vara en bidragande faktor, kan vara att samhället inte tillgodoser de kvinnliga respondenterna med det stöd och skydd de behöver. Detta med anledning av att samhället och dess resurser är skapat efter mannen och inte kvinnan.

Sammantaget går det att dra slutsatsen att det finns könsskillnader avseende unga vuxnas attityder beträffande våld i nära relation. Däremot påverkas könsskillnaderna mellan attityderna beroende på de faktorer vilka kan bidra till att våld i nära relationer fortsätter att utövas. Därutöver kan vi i vårt datamaterial urskilja att vi har en begränsning beträffande alternativen till att våld i nära relation fortlöper, genom att vi enbart undersöker sex olika faktorer. Detta medför att vi enbart kan uttala oss om respondenternas attityder beträffande vad de utifrån alternativen identifierar som bidragande faktorer till att våld i nära relation fortlöper.

7. Slutsats

Studiens syfte var att undersöka unga vuxnas attityder till våld i nära relation och om attityderna skiljer sig mellan könen, kvinna och man. Utifrån vår studie kan vi dra slutsatsen att det finns könsskillnader i attityderna till våld i nära relation. Däremot återfanns enbart könsskillnader beträffande utövandet av psykiskt våld i form av kontroll av kläder och umgänge. Detta indikerar på att det finns en attityd bland unga män där det finns situationer där våld anses vara mer accepterat.

En intressant upptäckt i vårt resultat var att respondenterna i en högre utsträckning ansåg att det var mer accepterat att en kvinna utövade fysiskt våld än att en man gjorde det. En anledning till att det är så kan grunda sig i genuskontraktet vilket belyser skillnader mellan könen. Däremot kan vi inte säkerställa att skillnaderna enbart beror på kön, eftersom det kan finnas andra faktorer som kan inverka på attityder till våld i nära relation. Vidare går det även att urskilja att det finns könsskillnader beträffande respondenternas attityder kring vilka faktorer som kan bidra till att våld i nära relation fortsätter att utövas.

Till följd av att vi använt ett bekvämlighetsurval kan vi inte dra en slutsats om hela populationen. Trots detta kan vi utifrån vårt resultat förstå att unga vuxnas attityder till våld i nära relation i vissa avseenden liknar varandra oavsett vilket kön de identifierar sig som. En anledning till att det på ett antal frågor inte finns ett samband mellan kön och attityder till våld i nära relation kan bero på vårt urval. Fastän vi inte kan vara säkra på vilka som ingår i vårt urval kan vi anta att det består av en del studenter, eftersom vi valt att dela enkäten i grupper riktade till studenter. Utbildningsnivå skulle således vara en intressant aspekt att undersöka i vidare forskning, eftersom det kan ha en inverkan på attityder till våld i nära relation.

Trots att vi inte kan applicera vårt resultat på populationen visar ändå resultatet att unga vuxna har en negativ attityd till våld i nära relation. Detta indikerar på att det finns en medvetenhet hos unga vuxna om våld i nära relation, vilket är positivt ur en samhällsaspekt.

8. Referenslista

Barmark, M. & Djurfeldt, G. (2020) *Statistisk verktyglåda - att förstå och förändra världen med siffror*. 2 uppl. Lund: Studentlitteratur

Barter, C. (2009) In the Name of Love: Partner Abuse and Violence in Teenage Relationships. *British Journal of Social Work*, 2009 (39): 211–233.

Barter, C. Stanley, N. Wood, M. Lanau, A. Aghtaie, N, Larkins, C. & Øverlien, C. (2017) Young People's Online and Face-to-Face Experiences of Interpersonal Violence and Abuse and Their Subjective Impact Across Five European Countries. *Psychology of Violence*, 7(3): 375–384.

Cava, M.J. Castillo, I. Buelga, S. & Tomas, I. (2023) Relationships among Romantic Myths, Tolerant Attitudes toward Abuse, and Teen Dating Violence Victimization: The Moderator Role of Gender. *Youth & Society*, 55(8):1542–1567.

Chung, D. (2005) Violence, control, romance, and gender equality: Young women and heterosexual relationships. *Womens's Studies International Forum*, 28(6):445–455.

Danielsson, I. Blom, H. Nilsson, C. Heimer, G. & Högberg, U. (2009) Gender patterns of high violence exposure among Swedish youth. *Acta Obstetrica et Gynecologica Scandinavica*, 88(5):528–535.

Davies, C. T. (2019) This is Abuse?: Young Women's Perspectives of What's 'OK' and 'Not OK' in their Intimate Relationships. *Journal of Family Violence*, 34:479–491

Eldén, S. (2020) *Forskningsetik - vägval i samhällsvetenskapliga studier*. Lund: Studentlitteratur

Eliasson, A. (2022) *Kvantitativ metod från början*. Lund: Studentlitteratur

Folkhälsomyndigheten (2023) *Hivprevention bland unga och unga vuxna*. Stockholm: Folkhälsomyndigheten.

Hirdman, Y. (2001) *Genus: om det stabilas föränderliga former*. Malmö: Liber

Keilholtz, B.M. Spencer, C.M. & Palmer, M. (2022) Relationship dynamics associated with emotional IPV perpetration and victimization: A meta-analysis. *Journal of Marital and Family Therapy*, 49(2):411–430.

Korkmaz, S. Överlien, K. & Lagerlöf, H. (2022) Youth intimate partner violence: prevalence, characteristics, associated factors, and arenas of violence. *Nordic Social Work Research*, 12(4):586–551.

Korkmaz, S. & Överlien, C. (2020) Responses to youth intimate partner violence: the meaning of youth-specific factors and interconnections with resilience. *Journal of Youth Studies*, 23(3): 371–387.

Nationellt Centrum för Kvinnofrid (2022) *Mäns våld mot kvinnor - ett globalt problem*. Uppsala: Nationellt Centrum för Kvinnofrid.

Noonan, R.K. & Charles, D. (2009). Developing teen dating violence prevention strategies: Formative research with middle school youth. *Violence Against Women*, 15(9): 1087–1105.

Sellgren-Karlsson M & Westfelt L, (2021) *Våld i ungas parrelationer*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Sears, H.A. Byers, S.E. Whelan, J.J & Saint-Pierre, M. (2006) If It Hurts You, Then It Is Not a Joke: Adolescents' Ideas about Girls' and Boys' Use and Experience of Abusive Behavior in Dating Relationships. *Journal of Interpersonal Violence* 21(9):1191–1207.

SFS 2001:453. *Socialtjänstlagen*.

Sorbring E, Eriksson M, Överlien C, (2018) Våld och kränkningar i ungas parrelationer. I: Johansson T, Sorbring E, (Red.) *Barn- och ungdomsvetenskap: Grundläggande perspektiv*. Stockholm, Liber.

Strid, S. Ekbrand, H. Westerstrand, J. Carsbring, A. (2023). Mäns våld mot kvinnor i det jämställda Sverige: Resultat från en prevalensstudie. *Tidskrift for kjønnsforskning*, 47(2–3): 130–151.

Wennermark, M (2023) *Enkätmetodik - att planera och genomföra en undersökning*. Stockholm: Liber

Överlien, C. Moum Hellevik, P. & Korkmaz, S. (2020) Young Women's Experiences of Intimate Partner Violence – Narratives of Control, Terror, and Resistance. *Journal of Family Violence*, 35:803–814.

Överlien, C. (2018) Våld mellan ungdomar i nära relationer - Digitala medier och utövande av kontroll. *Socialvetenskaplig tidskrift*, 25(1):67.85.

9. Bilagor

9.1 Enkät

Q1

1. Jag identifierar mig som....

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Man
- Kvinna
- Annat

Q2

2. Hur gammal är du?

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Under 18 år
- 18-29 år
- Över 30 år

Q3

Nu kommer det en rad påståenden.

Markera det alternativ som stämmer bäst överens med din uppfattning.

Q4

3. Det finns situationer där det är okej att kvinnor knuffar sin partner.

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Instämmer helt
- Instämmer delvis
- Varken instämmer eller instämmer inte
- Instämmer inte helt
- Instämmer inte alls

Q5

4. Det finns situationer där det är okej att män knuffar sin partner.

Sätt kryss för ETT alternativ

- Instämmer helt
- Instämmer delvis
- Varken instämmer eller instämmer inte
- Instämmer inte helt
- Instämmer inte alls

Q6

5. Det finns situationer där det är okej att kalla sin partner för hora.

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Instämmer helt
- Instämmer delvis
- Varken instämmer eller instämmer inte
- Instämmer inte helt
- Instämmer inte alls

Q7

6. Det finns situationer där det är okej att hitta på att ens partner varit otrogen och sprida detta efter att relationen tagit slut.

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Instämmer helt
- Instämmer delvis
- Varken instämmer eller instämmer inte
- Instämmer inte helt
- Instämmer inte alls

Q8

7. Det är okej att kontrollera hur ens partner klär sig.

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Instämmer helt
- Instämmer delvis
- Varken instämmer eller instämmer inte
- Instämmer inte helt
- Instämmer inte alls

Q9

8. Det är okej att kontrollera vem ens partner umgås med.

Sätt kryss för ETT alternativ.

- Instämmer helt
- Instämmer delvis
- Varken instämmer eller instämmer inte
- Instämmer inte helt
- Instämmer inte alls

Q10

9. Tror du att följande alternativ bidrar till att våld i nära relation fortsätter att utövas?

Sätt kryss för VARJE alternativ.

	Instämmer helt	Instämmer delvis	Varken instämmer eller instämmer inte	Instämmer inte helt	Instämmer inte alls
Tidigare erfarenheter av våld inom familjen	☐	☐	☐	☐	☐
Tillgängligheten av sociala medier	☐	☐	☐	☐	☐
Inga tidigare erfarenheter av partnerrelationer	☐	☐	☐	☐	☐
Könsskillnader mellan kvinna och man	☐	☐	☐	☐	☐
Kunskapsbrist hos föräldrarna	☐	☐	☐	☐	☐
Brist på stöd och skydd från skolan	☐	☐	☐	☐	☐